

VOKIETIIA

BALKANŲ PUSSALIS.

PRANCUZIIA.

PIETINË AMERIKA.

AMERIKA

IS VILNIAUS,

ario 14 d. buvo visuotina:
ių Šelpimosi Draugijos susi-
as. Tame susirinkime bu-
ota 1909 metų apyskaita, p.
o pranešimo: Draugija stiai

metais daugiau turėjo išlaikyti ne gu kitus, bet nešė ir tai jos turtas pasididino ant 80 rub.

Vasario 20 d. Liep. Liet. Selp. Draugijos salė buvo surengtas spektaklis. Lošė dvi vienaveiksmi komedijos: "Vienas iš mūsų" tur apsišviesti" ir "Tarnas įpainiojo". Buvo sakomos deklamacijos. Pirmojo komedijoje ypač gerai atliko "Kristupas" ir "Ona"; "Tarnas įpainiojo" pavyko dar geriau. Puiškiausiai buvo atlikta rolė kareivio "Jono" taipogi gerai atlikta oficerio "Naujiko" ir "Jadvygės" rolės. Deklamacijos irgi atlikta gerai.

(L. U.).

IS SUVALKŲ GUB.

Simet mokytojai pradinė Suvalkų direktijos mokyklų turėjo daug pašalinio darbo: mat jau ir Lenkijos gub. pakelta klaidimas apie visuotinio mokymo įvedimą. Gminų mokytojas užduota sustatyti gminų planai ir gyventojų sąrašai, nurodyti, kiek ir kur reikia atidengti mokyklas, idant visi nuo 8 iki 11 metų vaikai galėtų tilpti. Mokykla nuo mokyklos pagal projektą, turėdama būti netoliau 6 viorstu, taip kad vaikai į kiekvieną mokyklą rinksis nuo trijų viorstų apilinkės. Manoma taip pat dar įrengti vieną mokytojų seminariją, nes įvedant visuotinę mokymą, neuzteiktų mokytojų.

Antrame Suvalkų direktijos mokyklų rajone (Naumiesčio, Vilkiškio, Senapilės ir Kalvarijos) nuo vasario mėnesio atsidengia 20 naujų mokyklų. Dalis mokytojų joms jau paskirta, kiti skiriam šiuo laiku.

V-k.

(Lietuvos Žinios).

Kovo 9 d. Varšavos Teismo Rūmai peržiūrėjo "Salt" redakcijos kn. J. Vailokaitis ir korespondento Girmiaus apeliacijos skundą. J. Vailokaitis buvo nuteistas 150 rub. už mokėti arba mėnesį atsidėti už atspaudinimą "Salt". N. 31 1909 m. korespondencijos apie neteisėtą mokesčių ėmimą nuo Garliavos vartotojų draugijos, o J. Girmis už parąšymą tos korespondencijos. Kaltninkais to neteisingo mokesčių ėmimo korespondencijai menami buvo buvę tarnaujantys Suvalkų mokesčių rūmuose du rašvedžiai žydai. Apeliacijos skundą (nubaudimą) Teismo Rūmai abiems patvirtino.

(L. U.).

IS SINTAUTŲ, NAUMIESČIO PAVIETO.

Pernai sintautiečiai buvo nutarę šventadienis monopolijai ir karčiams uždaryti. Nors duris ir buvo uždarytos nuo gatvės, bet per užpakalines duris galėjo visi eiti karčiamon, kiek tik kas norėjo. Šimet vasario 20 d. per suėgę nutarta leisti Jokimavičii atidaryti karčiamą, kurioje būtų galima ir degtinė pardavinėti.

Skandui darosi į tai žiurint. Visur mažina karčiamas, o pas mus, mat, jų permaža dar būvė...

Kada gi bus tam galas?!

Duktė.

(Saltinis).

IS PAEZERIŲ, VILKAVISKIO PAVIETO.

Užpėnai mūsų valsčiaus buvo nutarta įkurti dar tris mokyklas: Obšrutuose, Parausuose ir Svygriuose. Taigi jau šimet nuo vasario mėnesio tos mokyklos valdžios užtvirtintos. Kovo 9 d. Parausių ir Ožnugario (Svygriai parkeisti Ožnugariais) mokyklose jau ir mokslas prasidėjo. Parausuose paskirta mokytoju Eug. Kukstaitė, o Ožnugaruose — Alek. Buragas. Kadangi dar mokykloms butai nepastatyti, tai mokinama vaikai kol kas ukininkų pirkiose. Obšrutai dar neturi mokytojų.

Garbė už tai pažeirėdams, kad rūpinasi savo apvietimi.

Alfonas Juozyla.

(Saltinis).

IS ŽURIU-GUDELIŲ, VILKAVISKIO PAVIETO.

Kovo 5 dieną buvo ėjon susirinkimas Marijampolės Ukinkų Draugijos skyriaus; pribuvo iš 15 užsirašiusių 11 narių. Turu paminti, kad valdyba buvo išrinkta susitvėrus rateliui dar pereitą metų, bet dėl kai kurių kliūčių susirinkimai negalėjo įvykti iki šiam laikui, taigi ir valdyba pasiskirstė į vietas šiam susirinkimui: pirmininku M. Merkevičius, jo pavaduotoju J. Naujėnas, sekretoriaus V. Šnipuras, išdėdinku P. barių tesidėdams.

Katilius. M. Matulaitis atsiskė įstoti į valdybą. Susirinkimas nutarė: 1) narinio mokesčio mokėti 1 rub. metams; 2) iki ateinančiam susirinkimui nupirkti knygas, vienas nutarimui užrašymui, kitas glosas vedimui, taipgi įtaisyti antspaudą rateliui; 3) išrašyti iš ratelio nariams bandymui bulvių 6 pudus geriausios sėklos, garcinamos karnarašiuose; tai atliko K. Noreika ir A. Žilinskas; 4) ateinančių susirinkimą padaryt balandžio 17 d. Domeikuse, o kitus susirinkimus daryti trečią nedėdienį kiekvieno mėnesio.

Prikalbinėti naujus narius į ratelį. Pinių kasoje narių mokesčių ir aukų yra 16 rub. 2 kap. Nuo vyriausybės sužinojome, kad ratelis legalizuotas, ir dabar jau, taip sakant, atsistoja ant savo kojų.

M. Matulaitis.

(Zemė).

IS IGLIAUKOS, MARIJAMPOLĖS PAVIETO.

Igliaukoje tapo įkurta valdžios mokykla, todėl buvusioji iki šiolai "Žiburio" mokykla, kurioje mokytojas p. J. Lapinskas, reikėjo uždengti. Per "Žiburio" susirinkimą mokytojas davė apyskaitą. Kasan sugrąžinta 21 rub. ir malkų už 6 rub. Malkos padovanota mokytoji. Paskui mokytojas meldė draugijos pašelpo, pagal nutarimą 5 rub. mėnesiui prie mėnesinės algos 15 rub., nes kasoje buvo 40 rub. su viršum. Susirinkimas prižadėjo, jei atliks nuo kitų išlaikyti. Klebonas patarė dabar tų pinigų neskirti ir itidėti kitam kartui, o iš esančių pinigų nupirkti akcijas.

Mokytojas padėkavojo draugijai vardan mokinių ir jų tėvų, o labiausiai mokyklos įkūrėjui, buvusiam klebonui, kun. Katiliui, išreiškė širdingą ačiū. Mokytojas gavo — "išgraus".

(Saltinis).

IS PILVISKIŲ, MARIJAMPOLĖS PAV.

Buvo krata pas Oną Liudvinavičienę. Ji eskojo daug ko, sunku ir surašyti. Klausinėje apie kokią draugiją "lietuvišką", ar turį ryšius su Aleksa ir tt. Krėtė žandaras Kisilinskis iš Marijampolės. Paėmė apie 50 laišukų ir knygučių su skolininkų užrašais (ji siuvėja). Girdėjau, buvo kratos ir Kaksuose.

J-s.

(L. U.).

IS LIUDVINAVO, KALVARIJOS PAVIETO.

Kovo 12 d., 1910 m. buvo ėia valsčiaus sueiga. Tartasi apie mokyklą. Jau seniau buvo nutarta steigti Liudvinave dviklasę mokyklą vieton buvusios gminos mokyklos (be tos dar ėia yra kita vienkiasė mokykla). Kada gi valdžia paketino tiek pašelpo duotį kiek valstiečių duos, tatau padaryta nepaprastas susirinkimas ir valstiečių nutarė duoti 3800 rub. Tiesa, atsirado keli valstiečiai, kurie priešinosi šitam nutarimui (ko nuo Liedvinaviškių negalima, rodo, tikties), tačiau valstiečių gali pasigirti šviesos kėlimu. Garbė Liudvinaviškiams.

K.

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

Be to, prie L. M. Dr-jos yra tautinis smuikas ir archyvas. Sietauose skrysiuose taip pat yra nemažai daiktų surinkta. Ir visam tam taip pat reikia nemažai vietos.

Viso turto L. M. Dr-jai turi daugiau kaip už 40000 rub. Dabartinis butas, kuriame tilpsta L. M. Dr-jai, ne tik kad ankštus, bet ir pavojingas iš atžvilgio ugnies. Jei iškiltų gaisras, sunku būtų išgelbėti turta, nes nėra namuose nei vandens pravedimo (vodoprovodo), nei kitokių nuo ugnies apsaugojimų. Antra vėl, butas šis gautas iš Vilniaus Lietuvių Selpinimo Draugijos laikinai tik, ir Draugija vėl gali atsiimti butą, jei jai jis bus reikalingas; butas gis V. L. S. Dr-jai gali būti greitai laikui reikalingas mokyklai, nes mokinių skaičiai dabartinėje dviklasėje lietuvių mokykloje augant, reikės ir didesnio mokyklai buto, o šie namai, kur dabar tilpsta L. M. Dr-jai kaip tik ir duoti miesto valdybos lietuvių mokyklai.

Visa tai apsvačiusi Lietuvių Mokslo Draugija (tikriaus sakant, "Žiburio" mokykla, kurioje mokytojas p. J. Lapinskas, reikėjo uždengti. Per "Žiburio" susirinkimą mokytojas davė apyskaitą. Kasan sugrąžinta 21 rub. ir malkų už 6 rub. Malkos padovanota mokytoji. Paskui mokytojas meldė draugijos pašelpo, pagal nutarimą 5 rub. mėnesiui prie mėnesinės algos 15 rub., nes kasoje buvo 40 rub. su viršum. Susirinkimas prižadėjo, jei atliks nuo kitų išlaikyti. Klebonas patarė dabar tų pinigų neskirti ir itidėti kitam kartui, o iš esančių pinigų nupirkti akcijas.

Mokytojas padėkavojo draugijai vardan mokinių ir jų tėvų, o labiausiai mokyklos įkūrėjui, buvusiam klebonui, kun. Katiliui, išreiškė širdingą ačiū. Mokytojas gavo — "išgraus".

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

tetų reikėtų apie tai pagalvoti. Neabejau, jog ir tą dalyką bus atkreipta atnūs ir apsvaistyta tai vispusiskai.

Av.

IS ROSTOVO PRIE DONO.

Tautiškas lietuvių susipratimas palietė lietuvių ir Rusijos miestuose gyvenančius. Nepasileka nuo kitų ir Rostovo lietuvių. Trumpu laiku ėia buvo surengta du lietuvių vakaru: vienas sausio 2 d., o kitas vasario 13 d. Per abu vakarus buvo dainos, deklamacijos, gvyjeji paveikslai, šokiai ir kt. Merginos buvo apsisaitę tautiškais rubais. Abu vakaru labai smagiai nusikė.

Pirmasis vakaras buvo moterų klube. Lenkai labai pyko ant lietuvių už atsiskyrimą. Jie norėjo, kad vakaras būtų rengiamas reikės ir didesnio mokyklai buto, o šie namai, kur dabar tilpsta L. M. Dr-jai kaip tik ir duoti miesto valdybos lietuvių mokyklai. Visa tai apsvačiusi Lietuvių Mokslo Draugija (tikriaus sakant, "Žiburio" mokykla, kurioje mokytojas p. J. Lapinskas, reikėjo uždengti. Per "Žiburio" susirinkimą mokytojas davė apyskaitą. Kasan sugrąžinta 21 rub. ir malkų už 6 rub. Malkos padovanota mokytoji. Paskui mokytojas meldė draugijos pašelpo, pagal nutarimą 5 rub. mėnesiui prie mėnesinės algos 15 rub., nes kasoje buvo 40 rub. su viršum. Susirinkimas prižadėjo, jei atliks nuo kitų išlaikyti. Klebonas patarė dabar tų pinigų neskirti ir itidėti kitam kartui, o iš esančių pinigų nupirkti akcijas.

Mokytojas padėkavojo draugijai vardan mokinių ir jų tėvų, o labiausiai mokyklos įkūrėjui, buvusiam klebonui, kun. Katiliui, išreiškė širdingą ačiū. Mokytojas gavo — "išgraus".

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

(Saltinis).

Grensburg, Pa. Westmoreland Coal Co. netoli Mensor užgimė streiką. Kompanija išvisur prie darbo gabena streiklauius.

Harrison, N. Y. Organizuoti darbininkai International Steam Pump Works pareikalavo prašalimo neprigūninti organizacija.

Kansas City, Mo. Sutrūkavo čia 200 ledų išvaziotojų, kadangi darbdaviai atsisakė pripažinti jų unių.

New York. 400000 gelžkelių kompanijų tarnų tapo pakeltos algos.

Pittsburg, Pa. Atsibuvusios čia tarybos darbininkų ir kasyklų savininkų delegatų liko be pasekmių. Delegatai, nieko nenuitarę, išsikirstė. Darbininkų buvo užmanyta užgimusių nesutikimus pavesti santaikos teismui, bet kasyklų savininkai tą užmanymą atmetė.

Rochester, N. Y. Streikuojanti alaus leidyklų darbininkai susitaikė su darbdaviais; abidvi pusės nusilenkė.

Terre Haute, Ind. Kasyklų savininkai sutiko šito distrikto angliakasiams pakelti algas ant 5%, jeigu jie nuo priedėlio eis darban ir dirbs, kol nepasibaigs tarybos.

Trenton, N. Y. Sutrūkavo čia 5000 darbininkų, daugumė atėvių, Roebingio drato dirbtuvių ir dirbtuvės likosi uždarytos.

Winnipeg, Manitoba. Sutrūkavo čia 500 siuvėjų. Visos dirbtuvės likosi uždarytos.

LIETUVIAI AMERIKOJ.

IS W. HAMMOND, ILL.

3 d. balandžio čia buvo surengtas draugijos D. L. K. Vytauto teatras. Lošė L. S. S. dramatis, kas Ratelis, Br. Vargso drama, "Pirmi žingsniai". Ne aiskinsiu čia pačios dramos turinio, nes per daug užimtų vietos. Tiek turiu pasakyti, kad L. S. S. Dramatis, kas Ratelis šį veikalą atliko gerai abelnai imant; kiekviena ypata atlošė savo roles kaip tikri artistai. Programas turėjo būti sekantis: prieš atidarančią sceną turėjo būti padainuota "Lietuva Tėvynė mūsų", ką turėjo išpildyti J. C. Keturakio orkestras; bet jos nebuvo. Eilės "Lietuviški džiaukai", kurias turėjo deklamuoti V. A. Serben, perkelta po pirmą aktui. Reikia paminėti, kad deklamatoriaus atliko tą ir kitas 2 deklamacijas, kaip Lietuvos elgeta kalba poterių buvo nusigandęs, rodos laukė, kad publika nuvartų jį nuo estrados. Abelnai jo deklamacijos buvo ne tikusios, tą patį žodį atkartoję po kelis kartus, kol kita pasakė, kas labai alsino publiką. Deklamaciją po pirmą aktui atliko panelė K. Makaveckaitė; vietoj monologio "Kunigo Gaspardinė", deklamavo "Kur meilė yra". Po antram aktui deklamavo J. Briedis "Apleistas beturtis" ir "Iš-eivai". Šios dvi deklamacijos buvo atliktos geriausiai, nes didelį įspūdį padarė publikai. Po trečiam aktui kalbėjo monologą "Senas darponis" J. Mickus; atliko gerai, publika buvo užgandinta. Po ketvirtam aktui jokių deklamacijų nebuvo, prasidėjo šokiai. Publika užsilaikė ne ramiai, ypač lenkai; negeriausiai ir lietuvių: laike perstatymo garsiai kalbėjosi ir vaikščiojo po salę, darė ne tvarką kas trukdė publiką ir artistus. Vienu žodžiu publika nesupranta tos dramos. Kuomet nuo scenos buvo girdėti žodžiai "chamas, chamai!" tai visi garsiai juokėsi. Kuomet Murinskis pasakė pačiai, kad užkvietė 100 kazokų išvaikyti muziką, tai vėl publika garsiai juokėsi. Iš koki juoktis? Juk čia ne juokai, tik verksmas perstatomas buvo!

Publikos prisirinko apie 300 visokių tautų, daugiausiai lenkų; lietuvių patėmyta tik apie 20 ypatų išskiriant minėtos draugijos narius. Pelnas jokio ne buvo iš teatro ir balius. Nuostolių panešė draugija D. L. K. Vytauto apie \$30; turėjo iš savo išdo uždegti, kas labai užkėlė draugijai ypač mažai (draugija turi 32 narius).

Nors nuostolius panešė draugija, bet yra joje vyrų, kurie nepaiso tų nuostolių ir žada dar rengti tankiau perstatymus, kad su jų pagalba prikelti ir Hammondio lietuvių iš miego. *Biedis.*

IS LAWRENCE, MASS.

Sv. Onos Moterų Draugija, prigulinti prie S. L. A. 127 kp. Lawrence, Mass. 2 d. balandžio turėjo metinį balių Music Hall. Griežt dr. V. Kudirkos orkestras naujus sokių. Būvo ir kitokios pamarginimai: deklamacijos, lekiuojanti krasi; už daugiausiai atvirukų, jas gavusi ypata apturėjo šias dovanas:

I. Alena Labanietė — puikų vazoną kvietų; II. Malvina Rastanavičutė, puikius 6 margučius; III. A. Baronas — stovylą juoduliu ir plunksną.

Labiausiai puosė tą balių lietuviškas benas Nemunas, kuris savo griežimu linksmino jaunumė. Sv. O. M. Draugija apdovanojo beną puikiu bukietu gyvų rožių. Publikos buvo pilna svetainė. Draugijos vardu turiu jai širdingą už apsilankymą. Tikinosi, kad publika visados atsilankys Sv. O. M. Draugijos baliuose, nes visada stengsimės ją užgandinti.

O. Ramanaušienė.

IS PEABODY, MASS.

Sitame miestely Sv. Jurgio draugija parengė iškilmingas prakalbas su deklamacijoms ir muzikai; pakviesti buvo kalbėtojai iš kitų miestų: A. Antonov, kuris tik dideliuose miestuose kalbėdavo, tapo užprašytas ir į mūsų miestelį. Antonov aiskino naudą mokslo ir draugijos. Jo kalba patiko, buvo ir tokių, kuriems pasirodė neteisinga. Tas nestebėtina: žmonės mat ne pripratę prie tokių kalbų. Žmonės vienok, kurių prisirinko gana daug, nes visos sėdynės buvo užimtos, užsilaikė ramiai.

Antras kalbėtojas dėl kokios tai priežasties nepiruvo. Pertraukose buvo deklamacijos ir muzika. Deklamavo Eleonora Butkeviciūtė ir Izabelė Sidikiūtė. Prakalbos ir deklamacijos gerai nusidavė, tik muzika susirinkusių neužgandino. A. Antonov moteris žadėjo griežti ant smuiko, bet smuiko neatsivežė, o piglas buvo netikęs, ant kurio negalima skambinti; tai tik truputį paskambino ir tuomi muziką užsibaigė.

J. Barčika.

IS CLEVELAND, O.

Kaip kitur, taip ir čia lietuviai nesusidžia, rengia balius, teatrus ir prakalbas. Antrą dieną balandžio 14 kp. S. L. A. parengė baidilę ir užkvietė Teatraliską choro draugiją surengti perstatymą komedijos "Neatmegamas mazgas". Vakaras gana gražiai atsibuvo. Lošėjai savo roles atliko gerai, tik tai žydas buvo per lėtas, bet jis pirmą kartą ant scenos išėjo. Žmonų atsilankė neperdaug, bet atsilankę verti pagyrimo, nes mandagiai užsilaikė laike perstatymo per visą laiką. Dabar rengia balių Lietuvos Sūnų Draugija ir pakvietė teigti Teatraliską choro draugiją rengia prakalbas ir dainas su deklamacijoms 29 d. gegužio mėnesio. Dabar pas mus liovės balius rengti be teatro, nes visai mažai kas eina ant vieno balius, žmonės pradėjo suprasti vertę teatrų ir juos pamylėjo.

Vyturis.

IS SCRANTON, PA.

Novo 21 dieną, po ilgai ligai, mirė Juozas Rugienius, išgyvenęs 47 metus, Amerikoje 26 metus. Paėjo iš Suvalkų gub., Vilka-viško pav., Sūnų gminio, kaimo Bebrinkų. A. a. Juozas Rugienius tikėjimiskų pareigų nepildė, buvo laisvų paziurų, baigė dvi klases Marijampolės gimnazijoje. Mėgo skaityti knygas ir laikraščius, prigulėjo į Susivienijimą L. A., teigė ir Draugiją Joakimo Lelevelio, bet po metų ligos tapo išbrauktas iš draugijos. Kadangi velionis ilgą laiką raštininkavo mintoj draugijai, tai ji buvo visados jam prilanki ir da gyvam esant išmokoje posmerte. Juozas Rugienius paliko pačią ir dukterį. Kaip buvo laisvamielis, taip ir palaidotas be tikėjimiskų apeigų ant angliškų kapinių Forest Hill. Tegul bus k. a. Juozui Rugieniui šita Amerikos žemeli lengva išlėsti amžinai.

Kovo 20 dieną rado negyvą Petarą Danusą ant elektrikos gelžkelio. Nežinia kokiū būdu jis ten radosi. Velionis paėjo iš Kauno gub., Raseinių pav., Viduklės parapijos, kaimo Vejukų. Amerikoje išgyveno 18 metų; turėjo 40 metų. Palaidotas ant lietuviškų, neventintų kapinių. Velionio buvo už kapines užmokėta, o kaip reikėjo laidoti ir vėl išnaudo reikalavo dvasiškas vadovas. Velionis paliko pačią su mažais vaikais Lietuvoje.

A. a. Petras Danusas buvo teisingas žmogus, niekam neliko skolingas, visą laiką gyvendamas Amerikoje, dirbo angliškasyklose.

J. Petrikys.

IS READING, PA.

Oras atšilo, medžiai sprosta, tik mūsų brolių tamsybė skęsta. Nėra čia inteligentių, kurie galėtų miegančius kelti. Kitur lietuviai darbuojasi savo tautos labui, čia tyku, viskas kaip apnirę. Viskas ką mes turime, tai viena pašėlinė Sv. Antano draugija ir toje nepergeriausiai laikosi. Vien saliuinkai pas mus gerai laikosi, ką rodo jau tas, kad vienas nuo kito saliuinkai pirkdami, moka po 5000 dol.

Čia yra daug dirbtuvių. Mieste gyvena visokių tautų žmonės; lietuvių yra apie 120 ypatų. Daugumas pavienių gyvena pas lenkus; yra ir tokių, kurie savę lenkais vadina. Taip gi čia, kaip ir kitose Amerikos miestuose, yra daug lietuvių sulenkėjusių, ne trūksta ir tokių, kurie pats nežino kuom yra, todėl, nors yra tikrais lietuviais, savę lenkais vadina.

J. Skučas.

IS WILSON, PA.

Darbai pas mus eina neblogiausiai, atvirkė iš kitur gali darba gauti.

Lietuvių Wilsono vedusių yra 10, pavienių bus apie 45. Apšvietoj, stovime ant paskutinio laipsnio. Po išmokėsčių daugelis neina darban kokiais 4 dienais, ir mūsų socialistai darbuojasi tokiu būdu darbininkų ir savo gerovę. Prelekcijos, rengia ne taip kaip kitur, bet pas mus jos traukiasi po kelias dienas. Bet gana rasti apie mūsų blogus darbus, o gerų neturime. Yra pas mus trys draugijos: Sv. Jono Krikštytojų, pašėlinė, S. L. A. 116 kp. ir T. M. draugijos 57 kp. Bet ir jos nieko neveikia.

Nežinomas paukštelis.

IS KENOSHA, WIS.

2 ir 3 dieną balandžio buvo 212 kuopos S. L. A. surengtas teatras. Atloša drama Živilė, 5 aktuose, 8 atidėgimuose. Perstatymas prasidėjo 8 val. vakare. Žmonų per abu vakarus buvo apie 500. Pasisekė lošimas neblogiausiai, publikoj galima buvo net verkiandis matyti, kada Živilė ėjo ant lauzo į ugnį.

Dainuota "Lietuva Tėvynė mūsų". Žmonės ne visi sustoję. Deklamavo eiles "Tėvynė mūsų" A. Asmiukė, "Linkėjimas"—V. Jureviciūtė. Duetą "Tėvynė" atliko K. M. Vincietė ir D. Bendikaitė, deklamavo vaikai "Lietuva Tėvynė mano" Z. Brazevičiūtė, "Viltis" ir "Už giružės" V. Brazevičiukas. "Sugrįžimas", daina, vyry choras dainavo "Lietuvos didi Dievai". Viskas išėjo gerai tik mažai atsilaukė nora po \$1.00 už tikietą, tai nieko nesako, nes tai Dievo garbei, o čia Susivienijimas, kur priguli vieni socialistai! Nesupranta mat, kad tautai ne vien bažnyčių reikia. Rodosi daug pelno 212 kp. neturės, nes daug lėšavo drapanos ir tt., ir balius buvo be svaiginančių gerimų. Po teatrui ir dainų draugei K. M. Vincietė — gyvų gėlių vazonas ir laiškas drukuotas su žodžiais: "Nuosirdiai ačiū! Nuo visų narių 212 kp. S. L. A. draugei K. M. Vincietei, mokintojai teatro Živilė, 2 d. balandžio, 1910 m., Kenosha, Wis."

Ačiū gerbiama klebonui J. Klonauskiui už pasidarbavimą 212 kp., lošėjams, dainoriams, dainininkams ir komitetams, ypač gi mokytojui ir teatro vedėjui Vincietei.

Nedėlio, 212 kp. draugas Juozas Macnorius nuėmė paveikslus lošėjų, dainininkų ir deklamatorių.

Kenoshiensis.

VARDAN TEISYBES.

Nr. 3 "Lietuvos" tilpo korespondencija iš Herrin, Ill. Rasyta J. T. Adomaičio. Joje buvo rasyta, jog "beinant darban, patiko nelaimė Joną Lenkutį, nuo viršaus nupuolet akmuo, vargšui nulažė koją. Kadangi čia ligonbočio nėra, tai Lenkutį net po dviejų savaičių nuvežė ligonbutin. Juo rūpinasi L. U. K., kurio Lenkutis buvo nariu". Pamatęs aprašymą, Lietuvių Ukėsų Klubo nariai pareikalavo nuo J. T. Adomaičio, kad pataisyti klaidas, kurias patidarė, neteisingai aprašydamas atsitikimą.

Taisydamas klaidą, viršminėtas korespondentas štai ką rašo 14 No. "Lietuvos":

"Lietuvos", korespondencijoj p. Adomaičio iš Herrin, tilpusioj No. 3 įsikverbė šios klaidos: pasakyta, kad Joną Lenkutį, einant darban, patiko nelaimė, turi būti einant kambarioriumi, turi būti ligonbutįj pasimirė trečią dieną, o ne po aštuonių savaičių". Neteisingos korespondencijos doro daug blogo ir pertai priversti Herrinietiai esame atsiliepti. Kad suprast dalyką, aprašom teisingai atsitikimą. 5 dieną sausio 1910 metų Jonas Lenkutis pametė darbą Point Creek kasyklose ir, nuėjęs į ruimą aptikė lioderiams, kad jis, Jonas Lenkutis pasitraukia nuo darbo ir kad loderiai, iškrovę anglis duotą žinią checkhegmanui, kiek išsiruino išėjo anglies (mat jis dirbo prie mašinos ant kontrakto, kur nuo tonos yra mokama). Jam bekalbant, nupuolet akmuo nuo viršaus ir nulažė koją, ir po dviejų dienų tapo nugubentas ligonbutin (St. Andrew, Morfisoro, Ill. Juom rūpinosi Lietuvių Ukėsų Klubas ir Lenkutis sugrįžo iš ligonbutio 20 d. kovo ir baigia gyti; vietoje seniai pasimirusio, jis yra gyvas. Kadangi Lenkutis turi daug draugų ir giminių Amerikoje, teipgi Lietuvoj turi motiną, brolių ir seserį, tai jis norėjo nuo anų paslėpt nelaimę ir nereikalavo, kad kas garsintų apie jo nelaimę, po drėgus ir apie tą išmislytą jo mirtį. Taigi mes, Herrinietiai reikalaujame, kad "Lietuvos" leidejai tokių melagingų korespondencijų netalpintų, korespondentą kad atstatytų nuo tarnystos, nes meluojanti korespondentai naikina užtikėjimą skaitytojų ir teisingoms žinioms. Šitas atsitikimas nepiramas, bet tegul buva paskutinis netik Herrino korespondentas, bet ir visiems, kurie siunčia žinias į laikraščius. Patvirtinimui teisingumo žinios, po šitomu straipsniu pasirašo ir apskelbtas numirusis, bet dar gyvas John Lenkutis.

Liudija Lietuvių Ukėsų Klubo nariai:

Jonas Žebrauskas,
Wm. Adomaitis,
Kazimieras Rumais.

SUPRASKITE GI DAR SYKI.

Raulinaitis "Lietuvos" num. 14 nei pats nežinodamas kaip, atsidūrė lygiai ant tos vietos, kurion pirmą paspiovė. To paties laikraščio num. 9, pradėjęs nuo "tautas panaikinsime — kada socialistams įvyks", jausdamas lyg kad jam pirštinių reikėtų tautiskų dalykus čiuopinėjan ir laukdamas, kad jam Viskas išėjo gerai tik mažai atsilaukė nora po \$1.00 už tikietą, tai nieko nesako, nes tai Dievo garbei, o čia Susivienijimas, kur priguli vieni socialistai! Nesupranta mat, kad tautai ne vien bažnyčių reikia. Rodosi daug pelno 212 kp. neturės, nes daug lėšavo drapanos ir tt., ir balius buvo be svaiginančių gerimų. Po teatrui ir dainų draugei K. M. Vincietė — gyvų gėlių vazonas ir laiškas drukuotas su žodžiais: "Nuosirdiai ačiū! Nuo visų narių 212 kp. S. L. A. draugei K. M. Vincietei, mokintojai teatro Živilė, 2 d. balandžio, 1910 m., Kenosha, Wis."

Ačiū gerbiama klebonui J. Klonauskiui už pasidarbavimą 212 kp., lošėjams, dainoriams, dainininkams ir komitetams, ypač gi mokytojui ir teatro vedėjui Vincietei.

Nedėlio, 212 kp. draugas Juozas Macnorius nuėmė paveikslus lošėjų, dainininkų ir deklamatorių.

Nedėlio, 212 kp. draugas Juozas Macnorius nuėmė paveikslus lošėjų, dainininkų ir deklamatorių.

Nedėlio, 212 kp. draugas Juozas Macnorius nuėmė paveikslus lošėjų, dainininkų ir deklamatorių.

Nedėlio, 212 kp. draugas Juozas Macnorius nuėmė paveikslus lošėjų, dainininkų ir deklamatorių.

Nedėlio, 212 kp. draugas Juozas Macnorius nuėmė paveikslus lošėjų, dainininkų ir deklamatorių.

Nedėlio, 212 kp. draugas Juozas Macnorius nuėmė paveikslus lošėjų, dainininkų ir deklamatorių.

Nedėlio, 212 kp. draugas Juozas Macnorius nuėmė paveikslus lošėjų, dainininkų ir deklamatorių.

Nedėlio, 212 kp. draugas Juozas Macnorius nuėmė paveikslus lošėjų, dainininkų ir deklamatorių.

Nedėlio, 212 kp. draugas Juozas Macnorius nuėmė paveikslus lošėjų, dainininkų ir deklamatorių.

Nedėlio, 212 kp. draugas Juozas Macnorius nuėmė paveikslus lošėjų, dainininkų ir deklamatorių.

lėse ir jie šitais ginčais, anaipol, nėra kliudomi. Mano apie socialistus atsiliepimo priežastis buvo ypatinai pats Raulinaitis, patiekęs trimilijoninę tautelę ir cins prie naujos, vien tik dėlto, kad ten yra spēka. Šitos nuomonės laikosi net tik Raulinaitis, bet ir visi mūsų mažai-skaite — o daug žina socialistai. Pas šitos eilės žmonės dailės ir prakilybės jausmų sunku įsikišti, jų vienintėlis tikslas, tiki lengvis, kuris užstelia jų vailą ir neleidžia jų sielai prakilyti, bės jausmų plėtoti. Jie gali būti geras tarmas, geras vergais ir net juodasimėnais, kurį issitarimą Raulinaitis be teisybės nori priskirti man, bet ne kiltų jausmų žmonėms. Šitą aš kalbu netik iš teorikos, bet ir iš praktiškos pusės. Man esant aiškiu mūsų teistikių socialistų priešininku, vienas vietinis geras noras, bet siaurai patas "susipratėlis" sakėsi mane sumusius kur gatvėje susitikęs. To, rods, jis nepadarė, bet jis padarė ką kitą. Taikėsi man kartą ant pasilinksmimo vakaro nueiti kur jis buvo pastatytas drabužius priminti pasidėjimui. Ore tasyk smarckilio ir mano plosčius buvo visas šlapias. Jis, jį paėmęs teig gerai suglamžė, kad po dviejų valandų man jį atsiėmus, jis išrodė kaip tik iš šuns gerklės ištrauktas. Aš ant jo nei kiek užtai nesupykau; tas būtų buvę bereikalinga; tai buvo jo argumentas; jis geresnio neturėjo.

Šitie "išmanėliai" ir mūsų tautiskų darbus lygiol žiūrėjo su šiepuliu ant lypų kaip į senovės prietarų ir tuos, kurie juos veikė, vadino "nesusipratusiai", vadinas, tamsuoliais. Dabar Raulinaitis staiga atsiskęs nevyškai klausia: Kas čia? Nesupratimas, ar melas? Norėdamas tuomi parodyti, kad jis, o tauta, tai du neperskiriami bičiuliai buvo ir yra. Du Januso veidai ant vieny pečių riogso: linksmas ir rustus. Pas mūsų socialistų yra teip: jei kas gero yra padaryta, tai jie sūkia: "Tai mes tą padarėme", bet jei kas blogo, tai jie nusikreipia ir sako: "Tai ne mūsų, tik vienatos darbas". Kaip tą suderinti nežinau ir nežinau, ar jie patys begalėtų tą padaryti. Susipraskite gi dar syki.

Kazių Juozas.

Gana jau. Panasios polemikos laikraščiai netinka. Jos priešingos ir paskutiniams laikraštinių nutarimams, prie ko ir polemistai turi taikytiesi.

Red.

UŽTERSTAS ORAS — DŽIOVOS PRIEŽASTIS.

Dulkės ir negeras oras, užterstas vodingomis dulkėmis, gamalais, gazais ir guvėsiai yra visa džiovos priežastis. Tas viskas yra priežastis džiovos, nuo kurios vien Suvienyose Valstijose kasmetą įsimtą šešiasdešimt tukstančių žmonių miršta. Kas yra priežastis tos baisios ligos, kuria Suv. Valstijose serga mažiausiai penki milijonai žmonių. Dėl ko kas metas išsivoklama šimtai milijonų doliarų!

Kiek dulkės sveikatai yra kenkiančiomis, patikrinimui gali būti tas, jog kuo ne visi metalų ir pečių gludintojai, cigarų dirbėjai ir ty-pografa (raidžių statėjai, raidžių dirbėjai ir spaustuvių darbininkai) miršta nuo plaučių ligos. Tų amatu darbininkų, daugumą iš jų, dulkės neišvengiamai užmūša.

Oras, tik tuomet gali būti geru, kuomet jame nėra vodingų medėgų. Todėl nei vienas negali lengva širdžia neatboti užteršto vodingomis dulkėmis oro, oro kuriame skrajoja mirties medega — nuodai.

Tais nuodais yra dulkės: dulkės metalų, akmenų, anglių, stiklo, švėnos etc. ir dulkės drauge su ligų gamalais. Tais nuodais teipgi, yra oras užterstas chemiskais gazais: gazais iškvepiamais iš mūsų kūno ir paeinančiais nuo žibintų. Musų iškvepiuojamas oras yra ne kuo kitu, kaip musų kūno gazais. Jis negali būti įkvepiuojamas atgal į mūsų kūną be kenksmo, teip lygiai, kaip dumai, išeinanti iš degamų medėgų, negali būti vartojami atgal be kenksmo. Oras, kurį žmogus pagadina, pagadys patį žmogų. Tą pagadinimą bus galima užvaidinti, plaučių uždegimu, gripu, šalčiu, galvoskauzdu, nemiga, prievartium — ar šep ar teip vadinsi, vis bus ta pati priežastis, sugedusis oras.

Galima buti užterstu savo iškvepijamais. Bet dar kenksmingesnis yra kitų žmonių iškvepijamai. Atėjieji, lėpės ir gatvekarai, tēnyk, kaip, toli tavo kvėpavimo organai nuo kitų žmonių tu pat organų. Kaip daug tau reikia įtraukti į save kitų išpuoto oro. Tēnyk tą penkcentiniuose teatruose, tenai kur dirbi ir savo gyvenimo ruimuose.

Žinoma, negausi džiova, plaučių uždegimą arba šaltį kiekvieną syk, kada tik įkvėpsi sutersto oro, bet kiekvienas toks įkvėpimas bus žingsniu atgal prie minėtų ligų.

Eidamas gatve, dirsteli į langus: pamatysi tik labai retai kur juos pravirvus. Eidamas į ofisus, tēnyk ventilacijos. Rasi jos labai mažai.

Argi mes ne pagaminame tuom džiovas ir tuos visus plaučių uždegimus, kurių tiek daug turime?

J. Viskas.

GELBĖJIMAS KUDIKIŲ.

Per žiemą, kuomet žmonės buvo užsidarę stubose, tuomet sugedusio oro ligos ir mirtys siaučia pasibaisėtinai. Bet laike vasaros mėnesių mirtys pereina ant kudičių. Jie miršta nuo vidurių arba diarrhoealinių ligų. Tos ligos paprastai atsiranda nuo purvino pieno, t. y., nuo pieno turinčio savyje tos ligos gemalus.

Apie metas atgal, Chicagos Sveikatos Skyrius, gelbėjimui kudičių, išreikalavo, kad visos karvės, kurių pienas gabenamas į miestą, turi būti išbandomas tuberkulinu ir kad pienas, jeigu rasta jame kas negero, būtų pasteurizuojamas.

Pasteurizavimu vadinama įkaitinimas pieno iki tokiai temperatūrai (karščiui), kuri užmuštų visus vodingus gemalus, nesugadinama vidurinių, maitingųjų pieno dalelių. (Tos maitingosios pieno dalelės esti sugadinamos, kuomet pienas užverda). Ši taisyklė buvo užžiurima metų laiko. Dabartiname laike ji sutiko pasipriešinimus; ir dabar jai yra daug priešingų.

Paskutiniame miesto tarybos susirinkime, aldemanas Hey padavė reikalavimą, kad pieno pasteurizavimas būtų panaikintu. To išiega gali būti tas, jog į Chicago bus vėl įvežama purvinas pienas. Tas reiskia, jog priverčiant vartoti netyrą pieną, kudičių mirtys pasidaugins.

Sveikatos Skyrius stengiasi, kad buvusi taisyklė būtų kaip buvusi. Tas priguli nuo žmonių nora. Jeigu pieno pardavėjai yra priešais kudičius, klausimas, kam žmonės turi darbuotis: pieno, ar kudičių labui?

1908 metuose, Chicagoje di-arrhoea mirė 3459 kudičiai; 1909 metuose mirė 2991. Pasteurizavimo 1908 m. nebuvo. Jis buvo 1909 m. ir tuomet išgelbėjo 468 kudičius. Tas reiskia 468 laidotuves mažiau; dėl to apsimoka paisyti.

Nagi, kad jusų malonė, ar negalėtumėte pasikalbėti su savo distrikto aldermanu, ir pareikalauti jo, kad jis stotų drauge su Sveikatos Komisijonierium, kovojančiu už kudičių gerovę? Jeigu įsėjimas bus priimtu, pieno pasteurizavimas bus panaikintu. Dabartinė pasteurizavimo taisyklė turėtų būti nepaliečiama. Reikalaukite savo aldermanų balsuoti santikmėje su Sveikatos Skyriaus reikalavimais; reikalaukite jų balsuokite kudičių pagelbai.

Sveikatos Departamentas.

BALSO PLETOJIMAS IR SVEIKATA.

Jei didėji gaubtais pečiai vyrų ir įdubusiomis krutinėmis moterų minia patirtų balso pletojimo vertę išvaizdos padarymui, tai giedojimo mokyklas turėtume ant kiekvienos kėrtės ir jų mokinius kiekvienam gatvėtarpij. Bet, gal kas pasakys, kad ne visi gali giedoti, nes ne kiekvienas turi balsą. Kadangi tas pats balso organas, kuris yra vartojama kalbėjimui, reiki teipgi vartoti giedojimui, tai kiekvienas, kuris nėra tikras nebylys gali ir giedoti. Tas žinoma, kad ne kiekvienas giedos lygiai gerai. Bet kalbamais balsas vieny žmonių yra malonesnis kaip kitų, taigi ir giedamas balsas vieno bus daug malonesnis ir skambesnis.

kaip kito. Teip pat, nevsi žmonės turi tą patį muzikos gabumą: vienas išmoks jį greičiau kaip kitas. Bet dabar abelnai visų giedojimo mokytojų yra pripažinta, kad kiekvienas gali šiek-tiek išmokyti giedoti.

Geriau yra užmokėti už balso lavinimo pamokas kaip už vaistus ir gydytojams. Giesmininkai nepaprastai yra sveikais ir stipriais ir jų ilgas ir veiklus gyvenimas paliudija jų užsiėmimo sveikumą. Gilus kvėpavimas reikalaujamas geram giedojimui yra gyvadinis ir kraujavaliu. Tolydinis krutinės klijmas ir slugimas balso išdavime yra naudingiausias pilvo raumenims, užtikrinančių gerą varskimimą, kuris patarnauja geram valgiui. Placiai atidaryta gerkle ir gerai ištemptos užnosinės tuštumos pakaktinai leidžia šviežio oro, kuris užlaiko aplinktaką veiklia ir kūną tyru. Reikalinga liaunybė, kuri yra viena iš dabartinių taisyklių pas visus gerus balso mokytojus, suteikia pailsį ir ramumą savo veikime ir padaro stebuklus viso nervų taisyto statyme. Atidarymas žemutinių plaučių reiskia labai daug vidutiniškai moterei, kadangi retai kuri alsuoja žemiau krutinės ruožo. Fiziškos išplėties ir asmeniško stenos laimėjimas tuojuos yra pastebiamas pas balsą plėtojancius. Plati krutinė, tiesų pečiai, gražiai stovinti galva, pilnas kaklas ir įtrauktas pilvas — viskas padaro gerą išvaizdą ir patogų eisena.

Gydytojai turėtų patarti šią pletojimą savo ligoniams. Jis yra daug geresnis už gimnastiką ar atletiską žaismę jaunimui, lygia suaugiam ar neperstipriam. Lankstynės yra teip silpnos ir ugduinias toks laipsniškas, kad jeib vienas drąsiai gali jas daryti. Smarki gimnastika neveniam jaunikačini yra užkenkusi. Giedojimu gi nei vienas nepasigadino. Tai būtų tikras išganymas tiems, kuriems, gresia plaučių ligos; keista, kad gydytojai šito niekad nepastebi ir nepasiūnia savo džiovininkų į konservatorijas. Sezadnimas žingedumo gyvenimui yra antrąją pusę balso lavinimo naidon pas pusi-gonius. Pradėjus lavinti balsą tuojuos užima nora šį žinoti apie muziką abelnai. Tas reiskia dvasios lavinimą ir snegeu pletojimą. Dainoms einant daugyn į sunkyn žingedumas muzikaliskais dalykais didinasi. Ilgamui besimokinantis

Pranešimas apie Trečiąjį T. M. D. Seimą. Šiuo metu pranešame visiems T. M. D. kuopoms ir visiems jos nariams, jog trečiasis T. M. D. seimas atsisbus šiuosmet mieste Chicagoje, svietinėse Masonic Templė (tame pačiame name, kur bus posėdžiai XXV S. L. A. seimo). T. M. D. seimo sesijos (posėdžiai) atsisbus sekančiai: pirmas posėdis prasidės 6 d. berželio (pamedėlyj) lygiai nuo 8 val. vakare svietinėj No. 811 (ant 8 lybų, Masonic Temple); antrasis posėdis atsisbus 9 d. berželio (ketverge) teipat nuo 8 val. vakare svietinėj po No. 309 (ant trečių lybų).

Meldžiamie visų T. M. D. seimo delegatų buti pasirošusiais ant šių dviejų vakarų.

Kadangi šiuosmet išpuls trečiam T. M. D. seimui atlikti nepaprastai daug darbo, iš priežasties priėmimo naujos konstitucijos (kuri netrukus pasirodys organe) kaip lyginai bus daug kitų reikalų, o aplinkybės neleidžia pasvėsti tam ilgesnio laiko, užtatai visus priruošiamuosius ir pradinius seimo darbus dēlei už: čėdyjimo ir teip trumpo laiko pavadame atlikti komisijoms prieš atidarymą seimo, teip kad seimui atsidarius, tos komisijos butų gatavos su savo raportais ir negaišintų ir teip trumpo laiko. Prie tokių darbų priguli sutvarkymas prisistūty kuopų įnešimų, diktokai užimantis laiko ir patikrinimas delegatų mandatų. Todėl šiuo paskiriame šias dvi komisijas ir pavadame joms sutvarkyti įnešimus ir patikrinti mandatų ankščiau atidarymo seimo, teip kad jos raportai butų priduoti seimui atsidarant.

Siosna komisijoms skiriame po vieną delegatą iš sekančių kuopų: 1) Komisijon sutvarkymo kuopų įnešimų po vieną delegatą nuo: 33 kuopos iš So. Chicago, 13 kuop. iš Valparaiso, Ind. ir 28 kuopos iš Chicago; 2) Komisijon sutvarkymo ir patikrinimo delegatų mandatų po vieną nuo: 4 kuopos iš Chicago, nuo kuopos iš Joliet, Ill. ir nuo 20 kuopos iš Clevelando, O. Mandatų komisija nereikalauja daugiau kaip 2 val. laiko ir todėl jon paskiriame delegatus iš tolimesnių kuopų, nes jiems nebus reikalo atvažiuoti dēlei to ankščiaus. Komisijai sutvarkymo įnešimų reikės atlikti darbą ankščiaus, paskui jos nariams susinešus.

Iš tos priežasties visos kuopos teiksis prisistūti savo nutarimus prieš 5 d. berželio ant rankų Centro sekretoriaus tokiu antrašu: Mr. V. A. Greičius, 28 Stiles Hall, Valparaiso, Ind. Jis savo laiku perduos juos komisijai.

Įnešimai kuopų turi buti surašyti ant vienos popieros, delegatų mandatai ant kitos, o pasveikinimai seimo vėl ant atskiros popieros. Po visais nutarimais ir mandatais turi buti parašai visų kuopos viršininkų. Visą reik rašyt plunksna ne pašūku (ne alavėliu). Delegatai minėtu komisijai teiksis turėti atskirus tam tikrus kuopų įgaliojimus. Visas kuopas kviečiame butinai susausti prieš seimą mitingus ir surengti naudingus mūsų draugijai įnešimus, gerus patarimus ir seimo pasveikinimus. Senos ir jaunos, didelės ir mažos kuopos privalo imti dalyvumą šioj didelej mūsų draugijos šventėj.

B. K. Balevičius,
T. M. D. pirmininkas.
P. S. Tolimesni paaiškinimai ir pranešimai tilps organe vėliaus.

Pirmiausias šiuosmet pilnykas. Kaip Chicago yra Chicago, tai dar turbūt iki šiolei nieks nebandė kelti teip anksti gegužės, kaip to užsimanė 28 T. M. D. kuopa nuo West Sidės. Nei mažiau, nei daugiau ji užsimanė surengti tikrą gegužinę ir pagarsino savo pilnyką ant 1 dienos gegužio, Bergmann Grove, Riverside. Apart to, kad tai bus pirmiausias pilnykas šiuosmet turbūt visoj Chicagoj, jis turi atsižymėti dar keliomis ypatybėmis, apie kurias neverta užlyti. Keldama šitą pilnyką 28 kuopa užkvietė savo svečiais visas Chicago T. M. D. kuopas ir visiems T. M. D. nariams Chicagoj, o jų yra arti 500, suteikia tikėtus įženjos visai dykai, ko berods iki šiolei nedarė nei viena dar draugija. Tą dieną (nedėlioj) išpuola darbininkų šventė ir todėl pilnykė palpart reguliarių šokių, žaislų bei šokių, bus surengtos už dyką pramūlos ir deklamacijos. Iš kalbės (Tas ant penktos pusl.)

Tikėjimų Istorijos Rankvedis

Su paveikslais

Parašė, bendradarbiaujant kitiems mokslininkams,

P. D. Chantepie de la Saussaye,
Teologijos profesor. Amsterdame,

Vertė J. Laukis

Kunigų priedermes galime pasakyti tik abelniausiais ruožais. Jie turėjo tarnauti dievui sulyg ritualo taisyklių, surengti šventes ir vesti procesijas, rengti ir duoti aukas; priegtam jie, žinoma, turėjo užliurėti šventnamio pajamas ir saugoti jo reikalus. Jų priederme buvo teipgi visokių ženklų ir sapnų aiškinimas. Pats karalius skaityta augščiausioj visų šalies dievų kunigų; visur ant šventnamių sienų matome karalių stereotipiskame dievmaldiniame padėjime prieš dievų paveikslą, atliekantį kunigišką priedermę.

Kasdieninės šventnaminės pamaldos ritualas žinomas mums tik paviršutiniškai iš išlikusių rituališkų knygų; ant kiek galime spręsti, viskam buvo labai griežtos taisyklės; pasijudinimai šventai veikiančių kunigų, kalbėjimai ir maldos prie kiekvieno veiksmo, — visa kas buvo prisakyta iškalno iki menkiausių smulkmenų. Abidos kunigui reikėjo atlikti 36 ceremonijos prie kasdieninio dievybės apžiurėjimo ir jos gyvenimo apvalymo. Tėbuose ritualas buvo dar sudėtingesnis: ten reikėjo atlikti 60 ceremonijų. Dievas, gyvenęs šventnamij, kasdien turėjo gauti maistą: todėl maistas ir gėralas kasdien buvo dedamas ant aukinio stalo. Kaip prie karališkų pietų neturi trukti gėlių, teip ir šventnamij jos lošė svarbią rolę, linksminamos dėvų širdis. Per didžiausias šventes, kurios reikią tikėti, buvo didelių liaudinių iškilnių priežastia, kunigai su iškilminga procesija nešė aplinkui šventnamį laivą su dievo paveikslu, — egyptinio gi dievo negalima suprasti be laivo, — yra tai pobūdina šalies ypatybė, priklausanti visiškai nuo Nyliaus. Teipgi buvo daroma dramatiškieji vaidinimai mytologijos vaizdų akomponuojant giedojimui ir muzikai. Procesijos kartais įgydavo pobūdį maž-daug diktokos kelionės Nyliumi; teip, štai dievė Hator lankydavo kartą per metus dievą Horusą Edfu'je. Kiekvienam šventam veiksmui buvo duotas tam tikras ritualas, maž-daug nuodugnai išdėtas tekstuose ir piešiniuose; bet ikišiol pasisekė suvokti tik kai kuriuos jų. Steigiant šventnamį, kaip nurodė Leferbure, buvo aukojama žmonės, idant jie paskui saugotų trobą; bet šitas paprotys buvo užmestas prie Ramessidų; priegtam karalius ir kunigai turėjo atlikti visą, griežtai įsteigtą ir prisakytą ceremonijų eilę. Pasveitinimas obelisko atsidavado teipgi su didelėmis ceremonijomis, kurias puseitina pažystame iš paminklų.

Šventnamio pajamos, iš kurių turėjo užsilaikyti dievas ir jo kunigai, išpradžių susidėjo iš gera valia sumesamų dievobaimingų žmonių paaukojimų; vėliaus gi šventnamiai pamazi pradėjo turėti nejudinamą nuosavybę, aciu paaukojimams karalių ir gal, teipgi privatinųjų žmonių. Rodosi, jog naujos viespatybės gadyne žmonių dosnumas pilnai buvo pakeistas valstybės dosnumu; karaliai davinėjo kolosaliskas dovanas savo numylėtam dievui Amonui-Ra, ir šita prigulmybė, į kurią valstybė save pastatė, vis ējo pavojingyn.

Senovės Egipte švenčių buvo labai daug; be didžiųjų visos tautos švenčių, kiekvienas šventnamis turėjo savo nuosavas šventes, turinčias susirisią su įvairiais mytiskais iš dievo gyvenimo nuotikiais; kiekvienas šventnamis turėjo savo atskirą švenčių kalendorių. Be to buvo nemaža progų švenčių įrengimui: Nyliaus užtvnimas ir meto sezonų pakaita, karalių gimimo diena, arba karaliaus užėjimas ant sosto ir tt. Herodotas ypatingai daug pasakoja apie Neit dievės švyturinę šventę Saise; bet tolygios švyturinės šventės, regisi, budavo gana tankiai; apie jas minima dar vidurinės viespatybės tekstuose. Egyptiečio dievotumas apsiereikšdavo ne vien jo dalyvavimu oficialinėse šventėse, kur jis atiduodavo garbę savo dievui; — priešingai, jis savo tikėjimiskais jausmams priduodavo grynai asmeniską kasdieninio gyvenimo šėelį. Pas jį namuose buvo mažas jo numylėto dievo, arba piutės dievės paveikslas, prieš kurį jis kalbėdavo savo maldas ir nešdavo aukojimo dovanas; ligose, jei magiškoji priemonė negelbėjo, jis kreipėsi prie kokios nors dievybės, pagarsėjusios raganyba ir stebuklais, ir po pasveikinimo iš ligos nešė jai dėkingumo auką, arba pašvėsdavo jai mažą atmintinę įjektą. Po šventu medžiu, kuriame, kaip jis žinojo, gyveno demonas, jis dėjo aukojamus valgius; jis turėjo didelę gudonę šventiems gardinio dievo gyvuliams. Nuo demoniškų galybės, piktų akių, raganybės ir ligos jis apsaugojo save amuletomis, — sulyg visa ko kito jis ējo su drąsia, dvasia gyvenimo keliu ir, nors nebe baimės, kartais atsimindavo apie mirtį, bet užtai lengvai suraminimą rasdavo ir stiprinio dvasia atsiminę, jog mirus, jis, atlikęs paskutinę kelionę, dirbs gražiau gražiausioje Oziriso karaliijos laukuose.

Matėme jau, kokią didelę rolę lošė magiskasis elementas egyptiskame tikėjime ir suopčiuose egyptiečio apie gyvenimą anapus kapo; kulte magija yra sutinkama ant kiekvieno žingsnio. Malda turėjo turėti magišką veikmę, kadangi tikrieji žodžiai, pasakyti visai taisykliskai, priverčia dievus padaryti tą, kas reikalaujama; aciu tokiu supratimui, ritualiska malda susiliejo ant visuomet ir tam tikras ir neatimamas formas; pasakymų griežtumas turėjo, žinoma, didžiausią svarbą. Liuosi himnai, tikėjimiskos eilės, sutinkamos tankiai papirusuose ir paminkluose yra daug mažiau įtempti ir daugiau turiningi. Kaip egyptiečiai žiūrėjo į aukojimą, sunku yra pasakyti. Gal jie suprato, jog dievai arba numireliai — per šermeninius aukojimus, džiaugiasi teikiamos aukos kvapsnimi.

Magija savo įtekmę rodė ne tik šventuose veiksmuose, bet ir kasdieniniame gyvenime. Geriausiais budais vaistinybėje skaityta stebuklingi žavėjimai, kurie suteikdavo vaistams išnašes gydymo galybę. Nežiurint į didelę ištikėjimą, įgytą egyptiškųjų gydytojų, kaip visokių ligų žinovų, ligos visuose laikuose buvo priskaitomos piktims demonams, kuriuos galima buvo išvaryti tik su šventomis amuletomis ir galinai veikiančiais raganiskais žavėjimais; tam tikrą žavėjimo formulą tankiai reikėjo atkartoti kelis kartus, su visokiomis apeigomis. Žinomi buvo neapsirenkami receptai sutaisymui meliškių gėralų; mokėta teipgi prašalinti iš kelio nevidonas su magiskai išsauktos nemiegos pagelba. Pasakojo, kaip vienas žmogus bandė su

mažų vaskinių lėlių pagelba užslusti myrį in prauztį ant karališko rumo. Amuletas ne tik dėta kaban drauge su mumija, bet in gyvi žmonės karstėsi visokiais šventais daiktais, idant apsaugoti save nuo nelaimių bei pavojų. Mažos papiruso juostelės, išrašytos barbariskais, nesirisančiais žodžiais, skaitytą turį stebuklingą galybę ir buvo labai vartojamos. Sapnai rupestingai buvo atmenami ir aiškinami kunigų. Daugelyje parašų pasakojama apie tai, kaip dievai sapne pasirodė faraonui ir apreiškė jam savo valią. Mokslas apie laimingas ir nelaimingas dienas naujos viespatybės gadyne buvo išdėtas visame savo pilnyj. Rankvedis pasirinkimui laimingų dienų, užlikęs Salljero IV papirusu, piešia mums pobūdines šitos niektikybės ypatybes. Dienos buvo išdėta sulyg pripuolančių jose mytiskųjų nutikių; tam tikrose meto dienose reikėjo nesiprausti, kitose reikėjo neklausyti linksnių dainų; kartais yra užginamas visokis darbas ir tokiose dienose reikėjo būti namie; žmogus, gimęs 4tą Paophi, mirs nuo girtybės, ir tt.

Jei antgalo atsikreipsime į tikėjimiską egyptiečių dorą, tai išvysime, jog esame srityje, kurios versmės labai yra menkos. Augščiaus turėjome progą nurodyti į tai, jog doriskų vėlionio ypatybių svarba mirusių teisme, sulyginant su visokių raganiskų budų role, išreikšta neaiškiai. Magiskasis tikėjimo elementas kenkė labai daug idėjos išsiplėtimui sulyg to, kad doriskumas yra veiksmui, lemiančiam žmogaus likimą amžinastij. Abelnai egyptietis mėgo gyvenimą ir nekentė myrio; laidojant kartais buvo giedama giesmė, kviečianti gėrėtis gyvenimu ir linksmybe. Bet viename vidurinės viespatybės papirusų randame pasakojant, kaip vienas žmogus bėgo nuo svieto ir laikėsi tamsaus pėsizmo. Su mokslu apie dorybę iš dalies apsiapjstame iš dorisko turinio priežodžių rinkinių, iš pamokinančių mokinius mokytojų raštų, iš biografiškų antkapinių parašų ir teipgi iš teisinamos išpaizinties, išdėtos 125toį-skaidmoį. mirusių knygos. Egiptas yra tirštai apgyventa šalis, kurioje draugijiskumo dvasia ir sanlydumo jausmas išsiplėtojo aciu gamtos sąlygomis. Kasmetinis Nyliaus išsiliejimas, nuo kurio priklausė visas šalies butais, tiktai tuomet duodavo pilną laimę žmonėms, kaip kiekvienas žmogus kaip reikia pil dē savo priederme; todėl egyptiečiai buvo išlavintais žmonėmis, kurie draugijines priedermes ir dorybę dėjo ant pirmutinės vietos. Jau senesniame laike buvo pas juos griežti įstatymai. Tikėjimiskai motyvai teipgi lošė nemenką rolę gyvenime. „As nedariau nieko tokio, kas yra priešinga dievams“, turėjo sakyti vėlionis Ozirisui; situomi suprasta, pav., jog vėlionis nesuterdavo savęs šventnamij, nedarkė aukšinių javų, neardė procesijų tvarkos, bet teipgi ir tas, kad jis nemelavo, nevogė, nesinaudojo apgavingu sverklui ar saiku ir tt.

Moters padėjimas Egipte buvo labai augstas. Poligamija nebuvo užginta, bet, apamai, buvo retu atsitikimu ir hardnai budavo tik pas karalius. Moteris visuose laikuose užima šlovimą ir gana savistovią vietą; ji turi pagarbės prievardį „namų šeimininkė“. Į vaikus žiūrėta kaip į dieviską palaiminimą; bevaikis vincas, priešingai, buvo skaitomas didele nelaime, nes kas tuomet rupintų prosenų kultą? Abelnai egyptiečiai buvo žmonėmis praktiskais, tolimais amžinai romantybei ir poezijai; išmintį jie statė augščiau kaip narsą ir visų augščiausiai statė draugijines dorybes. Mastys panašios tai, kurią išreiskė numirė Beka, sakydamas, jog jis savo širdį nešiojo dievą, abelnai labai retos. Augsti žodžiai ant kapinių paminklų, kaip patėmija Erman, nėra ypatingai augstos vertės ir tankiausiai yra stereotipuotais poetiskais žodžiais; vienok jie piešia mums doriską idėalą, sutvertą egyptiečių ir šioje prasmėje jie yra mums įdomūs.

24. EGYPTINIO TIKĖJIMO IŠSIVYSTYMO APRAŠYMAS.

Iš pirmesniųjų skirnių lengva yra matyti, jog peranksti butų imtis prie Egipto tikėjimiskų suopčiu istorijos išdėjimo ir laipsniško jo tikėjimo vystymo. Paskutiniu laiku Tiele išdėjo egyptiską mytologiją nuo istoriskosios atžvalgos; bet tai yra perdaug drąsus bandymas, nors ir atliktas raštininko labai užimančioj formoj. Šitame aprašyme nurodysime tik abelniausias egyptinio tikėjimo ypatybes ir pasistengsime idėti jas į istoriskus rėmus.

Mūsų egyptinės kultūros pažintys siekia netoliau kaip ketvirtos dinastijos gadyne. To laiko tekstai parodo tikėjimą, kaip ką tokio pilnai užbaigto. Svarbiausias perėjimas nuo nauyviskos į reflektivišką pažvalgą jau pilnai išvyraus. Teologija jau pilnai pradėjusi savo darbą; svarbesnieji vietiniai dievai liovėsi būvę išimtinai vietiniais dievais, ir iš dalies yra suvesti į genealogišką bei kosmogonišką sistemą; jau prasideda tapatinimo procesas, varydamosi pantejybėje pasiekti savo augščiausią išsiplėtojimą, bet suoptris apie tokius dievus kaip Horus, dar nevisai aiškus ir reiškus. Kulto formas reikią tikėti, jau toje gadyne buvo tvirtai įsteigtos ir šermeniniai papročiai drauge su šermeninėmis pamaldomis įgavo reiškių pobūdį. Oziriso mokslas, nors ir pasiekė pilną išsivystymą, bet vis dar nesuopėjo istumti senesniųjų šermeninių dievų. Vyriausiasis dievais skaityta tie patys, kurie ir vėlesnės gadynės užima pirmutinę egyptiskame panteone vietą. Įstabus yra dievo Ra kultas, kurį ypatingai glėbėjo penktosios dinastijos karaliai; tolesnių nurodymų į šitą kultą mės jau nerandame likusių vėlesnės gadynės tekstuose. Teipgi ir gyvų karalių kultas tik tame laike rybojosi pačiu Egiptu. Doriskosios ir draugijinės dorybės, išreiktos labai sename Prisiskame papirusu njeku nesiskiria nuo tų, su kuriomis susitinkame ir visuose kituose laikuose.

Bet mės visgi galime psekėti tulą egyptisko tikėjimo išsivystymą istoriskojo laiko bėgyje; rods, yra tai išsivystymas greičiau vidurinis, negu išlaukinis, bet kuris vienok, įtraukė vartojiman visą naujų idėjų eilę, radusių sau vietą rėmuose, suteiktuose istorijos ir saugojamuose aštrios konservatybės. Ir teologija ir politiškieji nuotikiai nemaža prisidėjo prie šito vystymos ir šitame dalyke ējo ranka rankon vienas su kitu. Naujos karališkos dinastijos glėbėjo savo gintines apygardos dievus ir vietinė dinastijos pasisku bino sugrupuoti aplink juos žymiausius egyptiskojo panteono atstovus. Ir teip buvo visur.

Jau vidurinės viespatybės gadyne susitinkame atskirus dievus sujungta su Ra; drauge su tuo saulinė teologija pergalinčiai smelkiasi į pietinius egyptiskus kultus; Sebek pavirsta dabar į Sebeką-Ra, Amonas gi į Amoną-Ra. Oziriso mokslas galutinai praskina sau kelią ir Abidos tampa jo garbintojų šventu gardu. Didžiausias 12tos ir 13tos dinastijų gadynės kapinių paminklų skaitlius parėina iš Abidiso ir naujos viespatybės periode jų skaitlius pažymiai

mazinasi. Priekyje kiekvieno apygardinio šventnamio kunigų dar vis tebestovi apygardinis valdininkas, pildas augščiausio kunigo pareigas ir vietinis kultas visas dar liekas vietinių draugijų priederme. Tuo tarpu teologijos darbas drąsiai eina pirmyn ir 17ta skaidma mirusių kn. jau šioje gadyne pasirodo aprašyta trimis patėmijimų eilėmis. Apie svetimažemiską įtekmę į egyptinį tikėjimą iškola nēra nė kalbos. Egipto užkariavimai iškola buvo kreipiami tik į pietus ir, žinoma, barbariskoji Nubija negalėjo daryti jokios įtekmės į tokią kulturingą tautą, kaip egyptiečiai. Šermeniniai tekstai iki šiam laikui buvo rašomi ant kapo sienų, dabar juos tankiai randame parašytus ant medinių karstų.

Užpludimu Hiktų, azijatiškos paeigos tautos, buvo sugniuždyta galinga 12tos dinastijos viespatybė; apie šitos tautos tikėjimą mės neturime jokių žinių; egyptiskasis dievas Set buvo jų tautiškų dievų, bet, abelnai imant, regisi, egyptinė kultūra ēmė viršų ant užkariautojų; po pirmam, be abejonės, pragaistingam prispaidimui, pergaletojai pradėjo branginti ir guodoti egyptines įstaigas, išdalies gi itautišką Egipto tikėjimą. Hyksų šeiminkavimas nepaliko tiesioginių pėdsakių egyptiskame tikėjime.

Karės vėlukas už išvadavimą buvo pakeltas Tėbų ir tebiškieji karaliai, išvalę visą Nyliaus klonį nuo svetimažemės „užpavietrintos tautos“, iškėlė savo vietinį tebiškąjį dievą Amoną-Ra į augščiausios Egipto dievybės laipsnį. Dabar Amon-Ra visai aiškiai pasirodo saulinis dievų, augstnesniu dangiškos šviesos reikšmiu ir gyvasties daveju. Jis palaimino ginklus tautiskai kovai ir jam užtai buvo duotas gausus atlyginimas. Kelias į Aziją buvo atidarytas ir narsus karalius traukė prie užkariavimų; ir čion Amon-Ra daliai teko nemažas Tatmesų ir Amenchotepų laimikis. Jo garsas ir turtas smarkiai išliko; kiti dievai liejosi su juo; šiteip mės kartais sutinkame jį su Mno ar Chnumo ypatybėmis. Amono kunigai, valdžiusieji visais dievo turtais tampa galinga viespatybės spēka. Šitas Amon-Ra kulto prazydėjimo laikas buvo pertrauktas trumpam revoliucijos laikui, kuri pasirodo egyptinės kultūros istorijoje vieninteliu apsiereikimu, vienok esančiu vienu iš idomiausių jos valandų.

Karalius Amenchotepas IV, didžiojo užkariautojo Amenchotepo III ir jo žmonos Ti sunus, po nedaugelio metų užėjęs jam ant sosto, pradėjo Amon-Ra kultą persekioti; tai buvo verstina reakcija; Amono vardas visur buvo išnaikintas, net nuo privatinųjų asmenų paminklų ir pats karalius, kurio vardas paėjo nuo neapkenčiamo jam dievo vardo, pradėjo vadinti save Chunutenu — „saulės skrituliožara“; savo sostinę iš Tėbų perkėlė, kurie jam buvo nemalonūs savo kolosaliskais šventnamiais Amono garbei ir savo prigimtinai nevidoniškais gyventojais, ir apsigyveno dabartiniame Tell-el-Amarne, kur istėgė naują puikią buklę. Bet šita revoliucija apsiereikė ne tik iš negatyvyskos pusės reakcijoje prieš Amono kultą, bet ji turėjo tikslą įvesti ką kitą; tuo gi nauju nebuvo kas kitas, kaip monoteistiskasis mokimimas. Su tuo mokimimu mės apsiapjame labai mažai, ir vienintėle mūsų versme yra parašai ant Tell-el-Amarno raktų. Šito mokimimo pasekėjai garbino saulę, kaipi vienatinį dievą po vardu Aten — „saulės skritulys“. Šitas dievas išsireiskė saulės ritiniu su žlupniu išsikirstančių spindulių, — joks kitokis dievybės išreikšimas nebuvo leistas. Vienintėlis žinomas mums tekstas, paliečias Ateno kultą, yra tai himnas, paeinas, rasi, nuo paties karaliaus, kuris istikro turi savyje daug gyvo jausmo ir gražių minčių. Suprantamas dalykas, kad buvo nemaža ginčų sulyg šito Ateno kulto; skaityta į jį semtių įtekmę, vienok tas yra be pamato. Greičiausiai, tai Atenas buvo tiesiog viena saulinio dievo formų, paeinanti iš Heliopolio; apie ją ne kartą yra minima ir prieš Chunuteno gadyne; vyriausias jo kunigas turi tą patį prievardį, ką ir heliopoliskasis vyriausias kunigas; kartais šitas dievas vadinta Ra arba abiejų horizontų Clorustu. Priežastys, pastumusias jauną karalių išdrysti imtis už tokio pavojingo mėginimo padaryti monotejybę valstybišku tikėjimu, nevisai yra aiškos; tas yra tikra, jog jo motina labai daug prisidėjo prie įsteigimo Ateno kulto; sulyg ko daugiau parsieina pasitenkinti spėjimais. Politiskosios bei tikėjimiskos pažiūros galėjo pastumėti karalių prie panašios netikėtos permainos. Amono kunigų galybė, žinoma, buvo pavojinga šaliai ir buvo labai geistina politiškiems ir tikėjimiskais tikslams vienu smugiu įsteigti tikėjimiską vienumą visame Egipte. Įdomu teipgi, jog drauge su tikėjimiska revoliucija gimė visai naujas palinkimas dailėje; išlikusiose Tell-el-Amarno griuvėsiuose gražnose bei dailės dalykuose matome didelę laisvę ir prigimtybę medžiagos apdirbime. Karalius leido save piešti pilnai realiskai ir sutinkamai su tikrybe; negražus jo asmens paveikslai paskutiniai jo šeiminkavimo metais griežtai skyrėsi nuo jo ankstesnio periodo paveikslų, kurie sulyg stiliaus labai buvo artimi jo pranokėjį paveikslams. Savo neperdaug ilgo šeiminkavimo bėgyje jam pasisekė įvesti Ateno kultą visan Egiptan, bet mirus Chunutenu fanatiskoji revoliucijos energija išgeso pati; jis mirė nepalikdamas vyriškosios padermės, o jo pasekėjai labai greitai perkeitė politiką kunigų labui.

Įvykusi potam reakcija iš tikėjimiskos pusės padarė veikmę ir uždėjo savo antspaudį ant viso ateinančio laiko, ypatingai ant 19tos dinastijos gadynės. Amon-Ra vėl tapo egyptiškuoju tautiškų dievų ir įgavo daug didesnę jėgą ir galybę negu paima Chunuteno revoliucijos. Panteistiskoji teologija, kuri visą laiką nesiliauja sunkintus viso egyptinio panteono, stengiasi dabar patenkinti apsiereikiantį siekimą: prie tikėjimisko vienumo ir josios simboliskieji aiškinimai sušvelnija labai daug fetišines kulto formas. Tuo tarpu saulinė teologija bando užkariauti teipgi ir svietą anapus kapo. Oziris keičiasi į saulinį dievą, o atsidaręs Tėbuose mokslas, kaip tas buvo nuodugnai išdėta aname skirsnij, įkelia Ra į visos anapus kapo karaliijos faraono laipsnį. Teip pat senovės primityviskos pažiūros ir Ra nustoją visai savo vidurinės prasmės ir išlaikė savo, teip sakant, lukštą. Susinesimų apsikeitimas su Azija ir semitiškąja kultūra naujos viespatybės gadyne buvo labai bruzdas. Tukstanciai semitiškų belaisvių buvo vedama Egiptan, kur povaliai išaugo žymus semitiškų gyventojų skaitlius. Šituo keliu semitiškieji dievai buvo įvesti Egiptan ir apturėjo sau, ypatingai Žemutiniame Egipte, savistovų kultą, nepadarę vienok įtekmės į egyptinį tikėjimą.

Kariškieji 19tos dinastijos karaliai stipriai glėbėjo vyriausių dievų kultą; išlaidos dievų ir kunigų užkaiymui kas karas vis labiaus gulė ant valstybės. Kunigai ir ypatingai Amon-Ra kunigai tapo įtekmiausiasiais šalies žmonėmis ir bažnytinėje valdyboje susirinko baisi daugybė žemių.

(Tolian 1895)

OLIVE SCHREINER SAPNAI.

Vertė J. Laukis.

jančių. Nei vienam nevalia jį ilgai laikyti, jis visiemis priklauso; ir jį nuėjo tarpmede.

As tariau Dievui: — "Tai įdomi šalis. As maniau, kad neregybė ir raišumas yra didelėmis nelaimėmis. Čion žmonės priverčia juos džiaugtis."

Dievas tarė: — "Tu manai tad, kad meilė akis ar rankų reikalauja?"

Ir as eju šviečiančiu taku su palmomis abšaliai. As tariau Dievui: — "Nuo pat mano mažystės, kuomet as vienas sėdėjau ir verkiau, apie šitą šalį as svajoju ir dabar as iš jos neisiu. As liksiu čia ir šviesiu." Ir as pradėjau nusirengti drabužius, idant galėčiau šviesti, taip kaip kiti šitoj šalyj; bet, pasižiūrėjęs, pamaciau, jog mano kunas nesvėčia. As tariau Dievui: — "Kodėl taip yra?"

Dievas atsakė: — "Ar tavo širdij nėra juodo kraujo; ar ji neužrūstinta nei ant vieno?"

Ir as tariau: — "Teip —", man toptelėjo — "Dabar metas visa, ką lygšiolai rengiausi, Dievui išpasakoti, kaip biviai žmonės su manim pasielgė. Kaip jie klaidingai mane suprato. Kaip as norėjau jiems būti geras ir duosnas, o jie — Ir as pradėjau Dievui pasakoti; bet, kad as pažituriu, ogi visos puokštės nuvyto nuo mano kvapo, ir as nutilau.

Dievas pamojė mano eiti augščiau ir as, pasamonus pasikėlęs, sekiau paskui.

Uolos viršūnėje augstyn ir skardyn; antgalo mės priėjome prie vietos, kur buvo didelis kalnas su pranykstančia už debesų viršūne. Ant jo šono as pamaciau žmones dirbant; didžiuliai kapliai jie beldė žemes; mačiau, kad jie dirbo sunkiai. Vieni dirbo buriu, kiti po viena. Ir as mačiau, kaip prakaito lašai jiems nuo kaktų varvėjo, o jų žąstų raumenys nuo įtempimo buvo išsiveržę. Ir as tariau: — "As nemaniau, kad žmonės danguje taip dirbtų!"

Ir as atėjo į galvą daržas, kuriame žmonės giedoję ir mylėjo ir as stebėjau, kaip gali kam norėtis ant šito pilko kalno šono dirbti. Ir as pamaciau ant dirbančių žmonių kaktų šviesą, lašai gi, kurie, jiems dirbant, nuo jų krito, buvo šviesūs.

Ir as paklausiau Dievo, ko jie ieško.

Dievas palietė mano akis ir as pamaciau, kad tas, ką jie rado, buvo maži akmenys, kur man peršviesus buvo pirma į juos žiūrėti, ir as patyriau, kad akmenų šviesa ir vyrų kaktų šviesa buvo tos pačios. Ir as mačiau, kad vienas, radęs akmenį, perdavė jį kitam, o tas kitam, o tas trečiam. Nei vienas akmenį nelaikė, kurį jis rado. Kartais, didelį akmenį atradus, jie į didelį burį susirinko ir taip šukavo, kad visas dangus skambėjo; paskui jie vėlėjo prie darbo.

Ir as paklausiau Dievo, ką jie darė su atrastais akmenimis. Ant to man Dievas vėl palietė akis, idant jos būtų stipresnės, ir as pažiūrėjau; ties pat mano kojomis buvo didelė karuna. Nuo jos tvoskė šviesa.

Dievas tarė: — "Aleivieną akmenį, kurį jie randa, įdeda čia."

Karuna buvo padirbta pagal įdomią išvaizdą; viena išvaizda buvo perdėm, o bet kiekviena dalis buvo kitokia.

As tariau Dievui: — "Kaip jie žino kuriam kur savo akmenį įdėti, kad išvaizda pasidarytų?"

Dievas tarė: — "Kaip nuo kaktų šviesa jiems puola, tai kiekvienas mato visą karuną silpnai užbrizgtą."

Ir as tariau: — "Bet kaip tas yra, kad kiekvienas akmuo savo briauna yra taip sujungtas su kitu, jog niekur sudurimo nesimato?"

Dievas tarė: — "Akmenys yra gyvi; jie suauga."

As paklausiau: — "Ką jie savo darbu pelno?"

Dievas tarė: — "Jie mato savo tarpą užpildytą."

As tariau: — "Bet tie akmenys, kurie pasiklausiau įdėti, uždengia tuos, kurie pirmiau įdėti; o tie vėl paskui kitų už dengti."

Dievas tarė: — "Jie yra uždengiami, bet nepaslepiami. Šviesa yra jų visų šviesa. Be pirmutinio negali būti paskutinio."

Ir as tariau: — "Kuomet šita karuna bus užbaigta?"

Dievas tarė: — "Pažiūrėk augstyn!"

As dirstelėjau; augščiau manęs aiškiojo kalnas, bet jo viršūnės as negalėjau pamatyti; ji nyko debesiose.

Dievas nieko daugiau nesakė.

Ir as pasižiūrėjau į karuną; dabar mane apėmė įsigeldimas. Lyg motinos pasiilgimas kūdikio, kurį mirtis atėmė; lyg draugo išsiilgimas draugo, kurį gyvenimas palaidojo; lyg mirstančių akių troškimas gyvatos, kuri pasprusta; lyg sielos įsigeldimas meilės prie pirmo jos sužadinto, toks, bet dar stipresnis įsigeldimas buvo manyje.

As susukau į Dievą: — "As ir dirbsiu čia; iš įdėsiu akmenis stebuklingu išvaizdą, ji tugs po mano ranka. Ir jei atsitiktų taip, kad š, dirbdamas čia metų metus, nerasčiau neiieno akmens, tai as bent busiu su žmonėmis, kurie čia dirba. As girdėsiu jų džiaugsmo šaukimus prie kiekvieno akmens atradimo; as prisidėsiu prie jų džiaugsmo, as šauksiu su jais; as matysiu karuną augant." Toks di-

lis buvo mano įsigeldimas, kad man nusidavė, lyg kad silpna šviesa nukrito nuo mano kaktos teipgi.

Dievas tarė: — "Ar tu negirdi giedojimo daržė?"

As tariau: — "Ne, as negirdžiu nieko; as tik karuną tematau." Ir as apkurtau nuo įsigeldimo; as užmiršau visas žemesniojo Danguaus puokštes ir giedojimą ten. Ir as išbėgau pirmyn, numėčiau savo ploščią ant žemės ir pasilenkiau paimti vieną didžiulį irankį, gulėjusį ten. As negalėjau nuo žemės jo atkelti.

Dievas tarė: — "Kur užsipelnei stiprumą jį pakelti? Pasiimk savo ploščią."

As pasiėmiau ploščią ir eju ten, kur Dievas vadino; bet atsižiūrėdamas atgal, mačiau karuną tvoskiant, mano karuną, kurią as mylėjau.

Mės lipome vis augstyn ir augstyn, oras vis darėsi skystesnis. Nei medžio, nei žolės ant plikų uolų nebuvo, o tyla buvo nepertraukiamai. Mano alsavimas pasidarė sunkus ir tankus ir kraujas subėgo į pirštų galus.

As tariau Dievui: — "Ar tai čia Danguis?"

Dievas tarė: — "Teip; tai yra augščiaušias."

Ir vis mės lipome. As tariau Dievui: — "As negaliu alsuoti taip augštai!"

Dievas tarė: — "Dėlio, kad oras tyras?"

Ir mano galva svaigo ir belipant kraujas prasimušė man iš pirštų galų.

Galiaus mės užėjome ant nuošalios kalno viršūnės.

Jokia gyvybė nejudėjo ten; bet toli-toli ant apvienėjusios kaukaros as mačiau vieną žmogystę stovint. Ar tai buvo vyras, ar moteris, negalėjau pasakyti; tarytum buvo kaip ir moters paveikslas, bet jo kūno dalis buvo didžiulės, vyriškos. As paklausiau Dievo, ar tai yra vyras, ar moteris.

Dievas atsakė: — "Žemiausiame Danguje lytis ima viršų; augstesniajame ji nėra pastebima, o augščiausiame jos nėra visai."

Ir as mačiau žmogystę lenkianties prie savo darbo ir dirbant sunkiai, bet ką ji tokio dirbo, negalėjau matyti.

As tariau Dievui: — "Kaip ji čia atėjo?"

Dievas tarė: — "Kruvinais laiptais. Laiptas po laiptų ji lipo iš žemiausio Pragaros diena po dieną, Pragarai einant tolyn, o Dangui nesiartinant, ji pasikabino viena tarp dviejų pasaulių. Valanda po valandos šitoj karčioj kovojo jos kūno dalis ejo didyn, kol jos drabužių, kuriuos ji dėvėjo, skarmalas po skarmalui nuo jos nukrito. Lašai varvėjo jai iš akių, jai jomis besmeigiant; kiekvienas žingsnis buvo krauju aplietas. Galiausiai ji išėjo čia."

Ir as atsiminiau apie daržą, kur žmonės giedoję, rankomis apsikabinę vienas kitą, ir apie kalno šoną, kur jie buriu dirbo. Ir mane papurtė.

Ir as tariau Dievui: — "Argi nėra baisu čia vienam?"

Dievas tarė: — "Jis ne vienas!"

As tariau: — "Ką jis turi už tą visą darbą? As jokio atlyginimo už tai nematau."

Dievas palietė mano akis ir as žemiaus mės pamaciau nusitiesusias Danguaus ir Pragaros lygumas ir visa, kas jose buvo.

Dievas tarė: — "Nuo tos nuošalios augštybės, ant kurios jis stovi, visi daiktai yra atvirai. Jam yra aiškus švietimas daržė, jis mato puokštę pražydyti ir srautą tivyliuojant; nėra to susukimo ant kalno šono, kurio jo ausis neįsigrįstų. Jis mato karuną augant ir šviesą nuo jos tvoskiant. Visas Pragaras yra jam atviras. Jis mato takus einančius augstyn Jam Pragaras yra daigykla, iš kurios randasi Danguis. Jis mato kilantį brazdą."

Ir as mačiau žmogystę lenkianties prie savo darbo ir jos veido šviesa švietė ant jos.

As tariau Dievui: — "Ką jis daro?"

Dievas atsakė: — "Muziką!"

Ir jis palietė mano ausis ir as išgirdau.

Ir po ilgos valandos as prašnabždėjau Dievui: — "Tai yra Danguis."

Dievas paklausė manęs, ko as verkiu. Bet as iš džiaugsmo negalėjau atsakyti.

Ir veidas nusikreipė nuo savo darbo ir šviesa nuopulė ant manęs. Tąsyt pasidarė taip šviesu, kad as negalėjau atskirti vienų daiktų nuo kitų; ir kas buvo Dievas, kas žmogus, kas as, as negalėjau pasakyti; mės visi buvome sujaukti. Ir as susukau į Dievą: — "Kurtu!" — bet atsako nebuvo, tik muzika ir šviesa.

Po to kaip aptemė vėl tiek, kad as galėjau matyti daiktus kas sau, as išvydau save bestovint drutai apsikutojusį savo senu pilku žemiskuoju ploščiumi, o Dievas ir žmogus buvo atskirtas vienas nuo kito ir nuo manęs.

As neišdrįsau sakyti, kad man nogu eiti šale žmogaus ir tvirti muziką. As žinojau, kad as jam nepasieksiu nei iki kelių ir nepajudinsiu jo instrumentu, kuriuo jis žaidė. Bet as maniau stovėsiąs ten ant savo kaukarėlės ir jo didžiai muzikai giedosiąs akompanimentą. Ir as pamėginau, bet mano balsas visai netiko. Jis gergždė ir drebdėjo. As tos geimės negalėjau giedoti. As nutilau.

Tąsyt Dievas man parodė, kad as iš Danguaus išėjau.

Ir as melste Dievo meldžiau: — "E, leisk man būti čia! Jei ištikro taip yra, kaip as žinau kad yra, jog as nėsu gana didelis ant kalno giedoti, nei gana stiprus, kad ant jo šono dirbti, ar šviesu gana, idant šviesti ir mylėti daržą, tai leisk man bent eiti pas di-

džiūsius vartus; as nužemintai klaupsiu ten ir kaip palaimintieji eis, tai as ant jų veidų matysiu šviesą. As girėsiu giedojimą daržė ir šukavimą ant kalno šono."

Dievas tarė: — "Tas negali būti," — jis rodė išeiti.

Ir as susukau: — "Jei as negaliu būti Danguje, tad leisk mane Pragaran, as sujungsiu vyrų ir moterų rankas ten ir pamazi, vienas kito rankas laikydamas, mės kasimės augstyn."

Dievas vis rodė išeiti.

Ir as puoliau ant žemės ir šaukiau: — "Žemė tokia maža, tokia nelemta! Tai nėra pakeliama sielai mačius Dangu vėl būti iš jo ištremta."

Dievas uždėjo savo ranką ant manęs ir tarė: — "Eik ant žemės atgal: tas, ko tu ieškai, yra ten."

As pabudau: buvo rytas. Nakties tyla ir tamsa praėjo. Per savo siaurą pašelmeninio kambario langą mačiau kitos dienos šviesą. As užmerkiau akis ir užsikriepiau į sieną: negalėjau žiūrėti į atbukusią, tamsią pasaulę.

Žemiau gatvėmis vyrai ir moteris plaukė simtais; as girdėjau jų kojų tryptimą į grįslą. Vyrai ejo prie savo užsiėmimo; tarnai su įsakais; vaikai skubinosi į mokyklą; apsunę profesoriai išlėto žingsniavo sena gatvę; paleistuvai, vyrai ir moteris vos vilko savo kojas po pereitos nakties laidokavimui; dailininkai, greitais, nekantriais žingsniais; vaizbininkai užsisakymų; maži vaikai duonos įeškoti. As girdėjau srovę tryptant. Toliau ant gatvės kėrtės, sulūžusi katarinka kleketauvo, tai drebdama, tai kuone nutildama, tai vėl pradėdama, lyg suiręs žmogaus balsas.

As klausiausi; mano širdis vos judėjo; ji buvo šalta kaip švinas. Negalėjau kęsti ateinančios ilgos dienos; bandžiau vėl užmigti; bet as vis girdėjau grįslų kojas tryptant. Ir as staiga išgirdau juos betyrančius garsiai šaukiant: — "Mės įeškome! — Mės įeškome! — Mės įeškome!" — sulūžusi gi katarinka ant gatvės kėrtės gaikščiojo: — "Grožybės! — Grožybės! — Grožybės!" O mano širdis, kuri buvo užmirusi, su kiekvienu trinkelėjimu šaukė: — "Mailės! — Tiesios! — Grožybės! — Grožybės!" Tai buvo muzika, kurią as Danguje girdėjau ir negalėjau giedoti. Ir as išbudau visai.

Ant nublukusios užklodės skersai mano lovą ilgas, geltonas Londono saulėsviečio brūkšnis dryksojo. Jis spindo per mano siaurą pašelmeninio kambario langą.

As nusijuokiau ir atsikėliau.

Buvau linksnas, kad visa ilgoji diena būtų priešais mane.

Paryžius ir Londonas.

ROBERTAS LUI STEVENSON.

NAKVYNĖ.

tai yra

pasaka apie vieną mažesniųjų gyvenimo vargų, paprastai vadinamą bėda.

Iš anglų kalbos vertė

L. Juras.

Tasai! Kartais buvo didis savo laikų ir savo tėvynės rašytojas, davusis pradžių naujai dainai, *francūzų rašytojai*. . . . Susekama didi jo įtaka į *Rablę (Rabellais)*, o per *Rablę*, tiesiai ir netiesiai, ima apsiereikšti vis gilesnis, nepaliaujamas, augantis *dviesios įkvėpimas*. . . .

Didžiausias jo įkvėpimo šaltinis, tai — mirtis; tai — amos ir liudnos atmainos, kuriose gaista pasaulio grožybės; — tai įvairiausių pervertos, kuriose didžioji gėrybės ir garsybės pavirsta vieną kapų dulkių saujale; tai — visiškas žlugimas visa to, kas buvo kadaise mylima, galima. . . .

"Didžiojo Testamento" dienos (1461), tai paskutinės dienos poeto biografijai. Sutvėręs tą stebėtiną ir atgrasų veiklą jis grįžta atgal naktin, iš kurios buvo išėjęs. . . . Nelemtas valiaukas, beabejo, bet akytumo pilnas, palaidu ir aštrių, smojingų liežuviu ir nesuvaldomu gašliu temperamentu. . . . Išties, pagailėtinausias asmuo visų asmenybių sąrašė.

R. L. Stevenson.

NAKVYNĖ.

PIRMOJI DALIS.

Buvo tai paskutinė Lapkričio mėnesio, keturiolika šimtų penkiosdesimt metų, dienos. Sniegas dribo ant Paryžiaus didelių gabalais ir atkakliu patvarumu. Kartais pasiaus iš kazinkur smarkesnis vėjo pūtis, pakeldamas sukurių-sukurius, kartais visai nutilis ir, snaiguolė po snaiguolės, krinta iš tamsių nakties daugių, krinta sunkdomas, tyliai, nepaliaujamai. Vargšai žmonelės, žiūrėdami iš po šlapių antakių, stebėjos, iškūr jo tiek verčiasi. Popiečio metu, smūklėje prie lango stovėdamas ir žiūrėdamas į siaučiančią pūgą magistras Fransua Villon sumojo, kad tai būsią viena iš dviejų: arba pagonių Jupiteris Olimpe žąsis pūgą arba šventieji angelai tirpsta. Jis patarė tik varguolis Dailenybių Ma-

gistras, o kadangi čia klausimas šiek-ti- palyčias dievybė, tai jis nedrįstas ir neapsūmas jį išrišti. Senam pusgalviui, Montaržio klebonui, kurs čia jau sėbrijoje buvo, tie juokai ir pasityčiojimai taip patiko, kad jis dagi pasikvietė jauną išdykėlį prie butelio vyno, priekiėdamas savo žila barzdą, būk jis patsai, būdamas Villono metu, buvęs toks-pat neprasta-burnis, ištirkėlis, kaip ir šisai.

Oras buvo gailus ir šauzus, bet nedaug žemiau zero; ir snaiguolės buvo didelės, drėgnos — kur krito, ten prilipo. Miestas storai buvo apklotas. Visa kariūmenė būtų galėjusi perieiti iš vieno krašto kitan, ir menkiausio žingsnių garso nebūtų galima buvę išgirsti. Jei kokie vėlyvi paukščiai da tebeskrajėjo dausose, jie galėjo matyti didelį, į salą panašų, baltą lopą ir tiltus, yč kokias plonas baltas gaires, perestas ant juodo upės dugno. Augstai viršum galvos katedros tarpboksčiai buvo sniegu užmesti. Daugelis išduobų kupinai užpustytą; daugelis stovylių savo šventasias ir dariausias galvas pasipuolė ilgaais baltais muturais. Stogų latakai pavirto milžiniškomis kumpomis, žemyn nudribusiomis nosimis. Lapijų puosmenos turėjo pūpsančių pagalių išvaizdą. Vėjo protarpiuose buvo girdėties bažnyčios apyriebį duslus krintančio sniego dūgimas.

Sv. Jono kapinynas atsiėmė savo dalį sniego. Kiekvienas kapas buvo patogiai apdengtas. Augsti trobėsčių šelmeniai stovėjo aplinkui baltuose rimtybės rūboose. Gerbiameji miestiečiai buvo jau senai sugulę, pasimovę galvas baltomis, lyginai kaip ir jų gyvatai, kepuraitėmis. Visoj kaimynijoj žiburiai buvo užgesinti, tik bažnyčios angoj augstai kabojo, vėjo supama, vienintelė lempa ir, siubtodama išian ir ten, neapribotus blakstė šėselius. Desimta valandą mušant praėjo nakčiasargiai, nešini lempa ir ragotinėmis, ir trunkdami sustingusias nuo šalčio rankas. Ir sv. Jono kapinyne jie nieko įtariamo nematė.

O tečiaus buvo ten nedidelė trobelė, prisiglaudusi į kapinyno mūrą, ir kuomet visoj kaimynijoj žmonės saldžiai sau knarkė, toje trobelėje da būdeta, ir būdeta nelabiems tikslams. Išlauko vargu buvo tatau pastebėti; tik gerai įsijūrejus rasi būtų buvę galima įmatyti augstinių laukan besiveržiančias smalkes, juoda lopa stoge, kame sniegas buvo nutirpęs, ir prie durų keletą pusiau išsityrusių pėdų. Bet viduryje, už uždarytų langinių, poetas Fransua Villon ir keletas kitų vagilių, su kuriais jis sėbravos, linksmai sau smaginos, leidžiami iš rankų į rankas buteli.

Skliautuotoje pakuroj degė didelė žarijų krūva ir leido karštą žėrinčią šviesą. Prie pakurą sėdėjo išsivergęs Brolis Mikalojus, Pirkadijos vienuolis ir, pasikėlęs skvernus, sildėsi atkautoje savo riebias plikas blauzdas. Milžiniškas jo šėselis skyrė butą į dvi dali; šviesa iš pakuros galėjo praieiti tik abšonišais jo platus tuomens ir į nedidelį liugą tarpe išskėstų jo kojų. Jo veidas turėjo didelį girtuoklio išvaizdą: išpurtes, šveltas, išrašytas visu tinklu subrinkusių gyslų, paprastai mėsai raudonas, o dabar pašai mėsvas, nes kadir sėdint nugara į ugnį nusigrįžus, šaltis gnaibė kitą jo pusę. Pusiau užpakalin nsmukęs jo gaubtuvas turėjo pavidalą dviejų kazinkokių keistų ragų, kysančių abipus jo storo ir trumpo sprando. Taip sėdėjo jisai, išsivergęs, urzgėdamas, ir milžinišku savo šėseliu skyrė butą į dvi dali.

Desinėj buvo susispietusių prie pergamento gabalėlio Villon ir Giui Tabary. Villon rašė balada, kurią jis buvo įvardinęs "Balada apie Keptą Žuvį", o Tabary, žiūrėdamas jam per petį, negalėjo atsistebėti ir bepaliavos liežuviu plakė.

Poetas buvo vyras iš pupų nevaromas: pajudęs, mazas, sudžiuvęs, įdubusias žandais ir retais juodais garbiniais. Jis varė jau dvidešimt ketvirtuosius savo neramaus, verdančio gyvenimo metus. Godas rūkšlėmis išvaigojo jo paakius, nelabas šaipas iškraipė jo burną. Jo gynyje kovojo išvien kiauilė ir vilkas. Buvo tai iškalbus, aštrus, darkus, tamsus, kaip kad žemėmis apneštas veidas. Jo rankos mazguotais, yt virvė, pirštais, buvo mažos ir graibščios. Jos nei valandėlės negalėjo pa-būti ramios: aštriais krutėjimais ir raikišiomis maivomis jos tuopradėm dirbo bežadės kalbos darbą.

O kas atseina Tabary: užteko pamatyti jo nosis kaip agurkas, jo nuolatos šėlinos lūpos, kad pažinusi vėplą ir pasikakinusį iš savės pusgalvi. Viršiausiuoju netyčių lėnimu, kurios rikiuoja žmonių-žąsų ir žmonių-asių gyvenimui, jis būtų galėjęs pasilikti padoriausiasai miestelėnas, kaip kad jis patapo vagis.

Po kairės nuo vienuolio, Montiny ir Tevenen Panset lošė kaulukais iš pinigų. Nuo Montiny, yt nuo kokio puolusiojo angelo, dvelkė tūlas pakilaus gimimo ir auklėjimo kvapas: tas jo ilgumas, liaunumas ir mandagumas asmenyji; tas eretiškumas ir santėnis veide.

Tevenen — menka dvaselė — buvo geriausia meupe. Tą dieną po pietų jam gerai pavyko gelžudos darbas apie Fobir Sen-Zak, o dabar visą naktį jam sekėsi išlošti iš Montiny. Seklus jo veidas linksmai šypsojos; mėnūnių švietė plika makaulė, apjuosta raudony susi-vėlesnių garbinių vainiku. Žerdamas kiseniun išloštuosius, jis tylois keknėjo, ir tuomet kratė jo pusėtinas išverstas pilvas.

— Liekygu? — klausė Tevenen.

Mantiny piktal krestelėjo galva.

(Toliaus bus).

(Tęsa nuo ketvirtos pusl.)

tojų pasidavęs kalbėti B. Bala-vičius apie darbininkų šventę.

Nekurie persėgėjo kuopą, kad ji perdaug rizikuoja ir, rengiant teip anksti piknyčią, dargi duodama apie 500 tikiety dykos įžengos, gali dikčiai prakišti. Bet su jais trumpa šneka: "Mes, girdi, norim nors sykį į metus susispausti visus T. M. D. narius vienon kruvon ir arčiaus susipažinti tarp savės, o jeigu liks koks pelnas, tai lai jis eina apšvietos reikalam. Nesibijokit, mūsų kuopa nesusi-bankrutys!" Mat, toj kuopoj yra nemažai šaunų vyrų, kuriems iš-mesti penkinę, arba dešimtinę T. M. D. reikalam tai yra, girdi, niekis. Teip ir šiom kartu vienas tos kuopos narys (berods p. Ur-bikas) apsiėmė pats užmokėti už visą daržą, jeigu kuopa turėtų de-ficitą; kiti nariai gvarantuoto teip-gi po \$5.00 už muziką ir kitokias išlaidas. Na, ir ką tu su jais pa-darysi! Esant gražiam orui, reik tikėtis daugybės žmonių ir reik velyti 28 kuopai gero pasisekimo už jos energiją ir pasišventimą.

Korespondentas.

Nuo 25 kuopos p. J. Byla rašo, prašydamas paskelbti per organą, kad jų kuopa susirinkime kovo 20 d. visais balsais nutarusi pata-: Centro Valdybai — paskirti kokį-kuopą, kuri išrinktų komisiją iš trijų asmenų, ar ir daugiau T. M. D. seimam įnešimų sutvarkymui. Šitos komisijos adresas turėtų tilpti organe ir visos kuopos pasi-ųstų jai savo įnešimus, kuriuos šita komisija galutinai apdirbtų ir tuom sutausotų laiko gaisinimą seime — bergždžių įnešimų taisy-mui, kurie, girdi, visi skamba kaip vienai.

Ar šitas 25 kuopos įnešimas yra praktiškas, tai lai patį Centro Val-dyba apie tai nusprendžia; vie-nok išvengimui visokios įtardies, kuri gali būti daroma, mūsų mo-nomė, geriausiai tai būtų palikus pačiam seimui, nežinurui į jokia sugaišt.

T. M. D. Redakcija.

IŠ VISUR

|| Laikraščiai praneša, buk Pran-cuzijos prezidentas rengiasi va-žinoti į svečius į Italiją.

|| Prancūzijos parlamentas, iš-baigęs tarnystą, išsiskirstė. Nauji rinkimai atsibus 24 d. ba-landžio.

|| Japonijoj, Kobe uoste užsi-degė dinamita gabenantis laivas ir dinamitas explodavo. Explorijos 3 ypatos tapo sudraskytos, daug namų sugriauta.

|| Paryžiaus universiteto profe-sorė, lenkė Curie-Sklodovska su-rado naują chemišką elementą, kurį ji praminė "polonium". Naujais elementais leidžia spindulius dar smarkesnius negu jos vyro surastas radiumas, bet greitai tuos spindulius žudo, radium gi juos ant visados palaiko.

|| Šimet sukanka 25 metų rašiš-ko besidarbavimo lenkiškai rašiusios lietuvaitės, Marės Radzie-vičutės. Iš jos apysakų — Dievaitis ir Žemės dulkės išverstos lietuviš-kon kalbon.

|| Šimet Varsavoj (Lenkijoj) bus parengta moterų darbo paroda. Paroda apims visokius moterų dar-bus.

|| Australijoj, ant Salomono sa-lų, po vadovyse čiabuvių vadovo Sito susivėrė čiabuvių organizaci-ja, kuri užsiminėjo skerdimu eu-ropiečių turistų. Čiabuves mote-ris ir daug jų išskerdė. Prieš tuos skerdėjus išsimitė 200 ginkluotų policistų. Susirėmėme 17 skerdė-jų užnušta, pats Sito likosi suim-tas.

|| Australijoj, prie Naujų Hebr-ų salų čiabuviai užpuolė ant lai-vo "St. Joseph". Tris jūrininkus likosi užmušti. Laivivienok pa-sisekė pakelti inkarą ir pabėgti čiabuviai mat atkėrsino laivui u-i išgabėmą čiabuvių moterų, kurios pasimirus vyrams, turėjo but

„Siaurinėj Australijoje“ buvo kruvinas mušis tarp dviejų aburvių tautiškų giminių. Mušij, ir juodparvių tapo užmušty, o 40 sunkiai sužeisti.

„Venezuelės sostapilij“ meiste Caracas tapo valdžios uždarytas laikraštis „El Universal“, o jo redaktorai suareštuoti užtai, kad laikraštį tilpo straipsnis reikalaujantis geresnių muitų teisių.

„Atkakus daugiau turkiskos kariūnės“ Albanijoje, jai pasisekė albaniečius, traukiančius ant Pristinos sulauktyti po dviejų dienų mušio, kuriame iš abiejų pusių žuvo daug žmonių. Albaniečiai laukia pastiprinimo nuo savo vientaučių iš pietų. Manoma, kad mušis neužligo atsinaujis.

„Netoli Dangeness, Anglijoje, ant angliško pasazierinio garlaivo „Cairnrona“, moterų dalyj atsitiko smarki eksplozija, kurios vienas vaikas tapo užmuštas, o daug moterų ir vaikų sužeista: iš viso yra 20 ypatų sunkiai sužeisti, o 50 sužeista nepavojingai. Minėtas laivas plaukė į Ameriką; ant jo buvo 900 pasazierių. Sunkiau sužeistus atpaženo į Dover ir patalpino ligonbučiuose.

„Kadangi užgimė didelė nesutikimai galinti karą išaukti tarp pietinės Amerikos respublikų Peru ir Ecuadoro, tai Ispanijos randas abiem pusėms pasisūle bandyti jas sutaukyti.

„Prancūzijoje susireikavo jurininkai prekinių laivų, kadangi randas ant krasos laivų priėmė tarysion arabus ir kitokius ne prancūzus. Pirmiausiai susireikavo prancūzai jurininkai ant krasos laivo „Moise“.

„Turkijos provincijoje Albanijoje prieš valdžią sukilo gyventojai. Jų suvaldymai iš Konstantinopoliaus išsiuntė 14 karių batalijonų. Sukilimą pagimdė nauji ant gyventojų uždėti mokesčiai.

„Ant prigulincijos Prancūzijai salos Guedeloupe užgimė plantacijų darbininkų maištai. Jie išdegiu daug plantacijų.

„Ispanijoje, mieste Candeleda, merginos atmetus jaunikius atėjo paskutini kartą atsiviešinti ir diržė atsinešė dinamito patroną. Atsiviešindamas, prie patrono prikišo degantį cigara. Patronas explodavo ir abudu į smolus sudraskė. Merginos grįmėlytėnis, radęs ją sudraskytą, gavo proto sumaišymą.

„Siberijoje, Omsko gubernijoje gyventojus pasiekė badas. Tarp išbadėjusių žmonių siaučia linpatinės ligos.

„Prancūzijos sostapilij Paryžiuje susitvėre orkestra iš vieno daktari, vien haristė ne daktaras, bet daktaro duklė. Pelną iš savo koncertų jie skiria įrengimui Paryžiuje paveidingų prieglaudos namų.

„Prusose nesiliauja demonstracijos prieš sumanytą rando rinkimo seimo atstovų reformą. 10 d. balandžio Berlyne demonstracijos dalyvavo mažiausiai 100000 socialistų ir progresistų. Iš šios policijos perditinis buvo uždraudus susirinkimus laikyti, bet kada socialistai vadovai užtikrino, jog susirinkimai atsisbuos ramiai, leidimą davė. Žmonės susirinko parke, kur buvo laikomos prakalbos.

„Prancūzijoje, mieste Saint Chamrod, susirinkime atskinančiam ministerij pirmininkui Briandui rando programą, į salę įsiveržė anarchistai, sukėlė triukšmą, pradėjo šaudyti, bet Briand to nepaisė, traukė ramiai savo kalbą ir ją pabaigė. Jam išvaiznuojant, užstojo keltį anarchistai, bet ministerio šalininkai jį apsaūtė ir nuleido nieko blogo daryti.

„8 d. gegužės Ispanijoje atsisbu rinkimai parlamento atstovų; senatorių rinkimai bus 22 d. gegužės.

„Ant Kaukazo, mieste Kizilargo ginkluoty plėšikų užpuolė rando kasą, užmušė 17 vyrų, tame tenkis karavius, interoficerių, karių ir kavalierų.

NAUJI RAŠTAI

„Politikoj ekonomija, kas ji ir ko jukina. Pagal D-rą I. B. Marehlevskį ir kitus. Sutaistė ir išleido V. K. Račauskas, Philadelphia, Pa. 1909 m. 81 puslap.

Jonas Gurauskas. Susimildamas. Vaizdelis. Vilnius, 1910 m. „Lietuvos Žinių“ išleidimas. No. 1. 30 pusl.

„Draugija“ No. 38. Sitame numeryje telpa sekanti straipsniai: Geručio — Garbinio ir jo giminių mušonės. Jakšto — Iš VI. Solovjovo (eilės). Kun. Smigelskio — Kunigo vikaro užrašai. V. T. — Apie Dievo esimą. Šlapelio — Slovė. Jakšto — Iš Solovjovo (eilės). Kun. Skvireckio — Apie kometas. Jakšto — Musų naujieji laikraščiai. Bibliografija ir kritika. P. K. Sumanymai. Lietuvių spanglos turinys. Svetimautinės spanglos turinys. Komiteto kun. Jaunius raštas leisti apyskaita. Priešistos redakcion knygos. Naujos knygos svetimos kalbose. Redakcijos atsakymai.

Iš Chicago Lietuvių Gyvenimo.

Sv. Kryžiaus parapijos svetainė Chicagoje buvo susirinkimas delegatų apkalbėjimui mušio po Gruenvaldu apvaikščiojimo. Per pamokslą buvo užsakyta susirinkti 7½ val. vakare, o susirinkimas tapo atidarytas 15 minučių prieš 9 val., nes žmonės nebuvo susirinkę. Susirinkimą atidarė kun. Kriaučimas. Jis apreiškė, jog perėjame susirinkime didelę klaidą padaryta, kad nenurodytas reikalingumas prieiglaudos namo našlaičiams. Kun. Ambrozaitis teisinio, kad jis nežinojo į katrą pusę musų tautiečiai trauks. Kun. Kriaučimas nurodinėjo neatbūtiną reikalą rengti našlaičių namą: jam priitarė kun. Skripka ir Staninkynas. Paskui nutarta susausti kitą susirinkimą 10 d. balandžio į Sv. Jurgio parapijos svetainę 7½ val. vakare ir teipgi nutarta panaikinti nutarimus perėjo visuotinio delegatų susirinkimo. Pereitame susirinkime nebuvo nutarta, kur dėti atlikusių nuo apvaikščiojimo pelną. Apie tai delegatai turėtų pranešti draugijoms ir tik tasyk jie būtų įgalioti balsuoti, dabar gi saivališkas nutarimas neturi nei jokios svarbos.

Jurgis Kairevičia.

3 šio mėnesio dieną „Aušra“ parengė muzikališką vakarėlį vienoje mazoje Chicago svetainėly, nuo kurio pelnas ketino eiti moksleivų naudai. Progame dalyvavo du žymiausi musų dailininkai — dainius p. Petruskas ir pianistas p. Pocius. Programos buvo gana įvairių dalyvų garbusis dainininkas sudainavo Mozarto „Per pietą“ ir Rimski-Korsakovo „Migik mano jauniole“ iš operos „Majskaja noč“. Toliaus p. Pocius paskambino Padarevskio „L'antique“, o po jam vėl p. Petruskas padainavo penkis svetinių kompozitorių dainėles ir vieną savo: „Nakties rasa“.

Po trumpai pertraukai Pocius paskambino žavinančią Beethoveno Sonatą „Quasi una fantasia“; toliaus dainininkas padainavo dvi daini — vieną Moniuskos, kitą Griego; paskui p. Pocius paskambino Mendelsolmo „Rondo Capriccioso“ ir ir galiaus p. Petruskas užbaigė sesiomis savo ir svetinių kompozitorių dainelėmis; tarp jų viena buvo jo naujai sudėta Maiorionio poėmos žodžiams: Kada atsisbu mus Tėvyne?

Ir dainavimas ir skambinimas klausytojams, kaip matyt, labai patiko. Poni Petruskui padainavus jo naujai sudėtą dainelę, p. Pocius M. Montvillitė padavė jam gražių gėlių ryšį. Nemažesnės garlės užsiplėnė ir p. Pocius; jo technika yra tikrai, be jokio užmetimo ant kiek rašėjui ji yra suprantama; jo skambinime atjaunčiama įvairiausių įspūdžių šešėliai; tai gi galima tikėti, kad su laiku p. Pocius savo skambinimu patikys užjauti ir tikruosius muzikos žinovus.

Dailininkų tad turėjome, tik šiemis savo dailininkams neturime publikos. Ant šio vakaro vos

saujale žmonių susirinko iš visos didelės lietuvių kolicijos. Suėjo tik tie, kurie muziką šiek-tiek supranta jau nuo seniai; naujų atsiuvertėlių į ją nebuvo. Kuoni ta musų nepaslinkumą išauksinus, nežinau, bet, kaip mano klaidingam protui rodo, tai tam kalti mes patys, kurie, suprazdami muzikos svarbą ir gražumą, neįsaiškiname to nesuprantantiems. Be abejo, tam kaltas vėl ir musų laiko neturėjimas ar, gal, teip pat nemokėjimas prie visuomenės suoprocų prieiti su šioje teip svarbiu musų tautai menu. Siap ar teip būtų, yra laikas mums muzikos pamylėjimo platinimui užsimti istikryj nes kitaip negalime laukti savo tautą pasfatyti ant tvirtų pamatų.

Turime juo keletą gražių kompozicijų ir paties p. Petrusko ir kitų musų kompozitorių: D-ro Kurdikos, pp. Sasnauskos, Naujalo ir Storastos; su šiais musų muzikos veikaleliais musų visuomenė labai mažai yra apsipazinus. Už šitą, be abejonės, yra kaltos musų dailės draugijos, tokios kaip „Birute“ ir kitos. Šių draugijų prieikišmė turėtų būti visus šituos muzikališkus veikalelius pačioms įgyti, išmokyti juos sudainuoti ir prie kiekvienos progos juos visuomenei padainuoti. Tai yra svarbus darbas ir jo negalima dėti niekais.

J. Laukis.

Keturiolikta Aušros preleikija temoj Moksliškai-Doriki Pamokimai lytiškose reikaluose, skaitys Dr. A. K. Rutkauskas, 17 d. balandžio, 1910 m., Lithuania svetainėje, 3149 So. Halsted st. Pradžia 3 val. po pietų. Įžanga 10c. ypatai.

NUO AUŠROS DRAUGIJOS.

Visos tautos daug turto ir darbo pasvėčia apsvietimui savo jaunūnės: rengia ir užlaiko visokios rusios mokyklas ir kitokias įstaigas, išduoda tam tikslui milijonus doliarų. Mes, lietuviai, apie tokį darbą negalime nei svajoti ir turime pasigandėdinti šioja-tokia pašelpa mus moksleiviams, nes, nors prijauciančių tam dalykų yra, terp lietuvių gana daug, bet prisidėdantį darbą ar skatinti yra visai nedidelis būrelis, ir todėl ypatingai svarbus ir verti pažymėjimo tei neskatilgi prisidėjimai, kurie spindi kaip aiškos žvaigždės ant apsiniaukusio dangaus musų gyvenimo ir lyg kuryte kuryto kitus teipjau darstyti.

Dėlei augščiau minėtų priežasčių Aušros draugijos į kuopa (kurios tikslu yra prigelti norintiems apsisiviesti) istaria širdingą aciu ponams M. Petruskui ir A. Pociui už koncertą duotą Aušros naudai; o sykiu ir užkviečia visuomenę skaitilgiau prisidėti darbui ar skatinti prie šio svarbaus reikalo (šelpimo moksleivų).

Arčiausia proga tokiam prisidėjimui būtų — atsilankyti vaidinant „Blindą“ (Svieto lygintoją) parengtą „Birutes“ draugijos Aušros naudai. Vaidinimas atsisbu Sv. Jurgio parapijos svetainėje, 17 d. balandžio, 7 val. vakare.

Aušros draugijos į kuopos

Valdyba.

PRANESIMAS CHICAGO LIETUVISKOMS DR-JOMS NUO RENGĖJŲ XXV SEIMO SUSIVIENYJIMO LIETUVIŲ AMERIKOJE.

Vietinių kuopų S. L. A. Valdyba rengimo XXV seimo pradžioj kovoj mėnesio išsiuntinėjo sekantįs pakvietimus visoms Chicago lietuviškoms draugijoms:

PAKVIETIMAS.

Gerbiama Rodos, jau žinote iš laikraščio, kad šmet Susiv. Liet. Am. XXV seimas atsisbu pas mus Chicagoje; seimas išpuola Jubiilejnis 25 metų gyvavimo Susivienijimo Lietuvių Amerikoje, kuris dabar yra viena iš didžiausių lietuvių organizacijų pasaulyje. Priguli prie jo, viršum 10,000 narių, ir turi per penkiasdešimt tukstančių doliarų turto. Išleidžia savaitinį laikraštį „Tėvyne“ kaip savo organą.

Mes, vietinės kuopos S. L. A., laikome už didžiausią laimę apvaikščiojimo jubiliejį XXV seimo mieste Chicago, ir Jūs daili

skaitlius musų brolių lietuvių, todėl čia esant skaitilingsoms lietuviškoms įvairioms draugijoms, galėsime apvaikščiojti apvaikščiojti tą musų tautišką, sventę visi kartu, ko iškilmingiausiai, ko mandagiausiai.

Dėlei to ir kviečiame šiuoni Jus draugiją su visais gerbiais nariais, imti dalyvumą in corpore apvaikščiojime jubilejini XXV seimo, kuris atsisbu nedėlioje, 5 d. berželio 1910 m. Paroda visame pilnume prasidės 3 val. po pietų, nuo Bridgeporto, Auburn ave., 33 ir Morgan gatvių, ir eis linkon Columbus teatro svetainės, kuri yra prie Wabash ave., terp 18 ir 19 gatvių.

Pasitikime, kad neatsisakysite, bet prisidėsite prie papuošimo to tautiško lietuvių vainiko. Tuoni pasirodysime akyse svetimaucy, jog pas mus yra vietnybė ir susipratimas, kad risamės į draugijas ir vienijamės į Susivienijimus, kaip ir visos civilizacijos tautos.

Su tikra vilčia lauksime nuo Jus atbalsio prisidant imti dalyvumą. Su gūdione, M. J. Damijonaitis pirm.

I. S. Vitkus, rašt.,

1522 W. Adams st.

P. S. Praneškite apie nutarimą savo draugijos per laiką, o vėliaus mes pranešime, kada bus susirinkimas visų imančių dalyvumą draugijų atstovų apkalbėjimui tvarkos, kokiomis gavėmis maršuosime ir tt.

Ar gavo visos draugijos minėtus pakvietimus, ar kurios prisidėsite dalyvauti minėtame apvaikščiojime, dar mums nėra žinoma, o yra didėliai svarbu žinoti tas kuo greičiausiai. Todėl visas draugijas, kurios gavo juos gaus pakvietimus reikale minėto apvaikščiojimo XXV seimo ir kurios nutarė dalyvauti in corpore, teipgi kurios nutarė atstovus apkalbėjimui apvaikščiojimo tvarkos, siuoni kviečiame atsilankyti į susirinkimą 23 d. balandžio, 8 val. vakare, Juozapo, Ridiko svetainėje, 3251 Illinois kort, kertė 33 gatvės.

Mums yra svarbu žinoti iš laiko, kiek draugijų ims dalyvumą apvaikščiojime, kad žinoti, ar nebus per ankšta Columbus teatro svetainėje, ar gal reikės kitos didesnės įešioti? Užtai dar kartą meldžiam draugijų, katros nutarė dalyvauti, praneškite mums tuojaus laišku, paminėdami, kiek Jus draugija turi narių ir paskirti atstovai teiks atsilankyti į minėtą susirinkimą.

Vardu rengėjų XXV seimo Susivienijimo Lietuvių Amerikoje,

M. J. Damijonaitis,

3252 S. Halsted st.

Redakcijos atsakymai.

Adomaičiui, Herrine. Nedaryk Tamsta juokų su korespondencijų taisymais. Rašai Tamsta ką kita, o nori, kad redakcija iš rašto vėl ką kita padaryty. Paskutinis taisyimas — teip — patalpintas, kaip Tamstos buvo pataisyta. Juokavo mes laiko neturime.

APGARSINIMAI.

JIESKANT SVEIKATOS.

Paprastai gydytojo patarimas išsiusti ligonį į šilumėsnį orą atgavimui sveikatos, pagindo šeimyninę didelę nesmagumą. Nekurie žmonės, dažinoje, jog po ilgų metų nepaisymo priginties tiesų sugadino savo gyvyką, įieskodami pražuvusio to, savp turto važinėja iš vienos šalies į kitą. Kiek tai vertesnis žmogus, kuris stengiasi rasti pagelbą teip, ypačiai, kaip tik pasirodo pirmų sveikatos negerumai! Žiurint, teipgi te negerumai pradeda apsiirekšti, mažu arba visišku netekimu popo valgyti ir suvažėjimu įjegy, mes nurodome Trinerio Amerikoniško Kartaus Vyno Elixirą. Jis gromolijonio organams suteiks prigimtą veikimą, išvalys kraują ir padidys įjegy. Skilvio, kraujo ir vidurių ligose Trinerio Amerikoniškas Kartaus Vyno Elixiras gali daugiaus pagelbėti negu kokia nors sveikatos įieskojimo vieta. Aptiekose. Jos. Triner, 1333—1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Draugysčių reikalai.

Lietuvių Ratelio Skaitykla

3149 So. Halsted St.
Buva atdara:
Užarnaičiu nuo 7 iki 9 val. vakare.
Ketvergalis nuo 7 iki 9 val. vakare.
Subatomis nuo 7 iki 10 val. vakare.
Nedėliomis nuo 3 iki 6 po pietų.
Skaityklos Užvėlede.

ANTRAS PUKIS BALIUS!

Lietuvių Pasilpinis Klubas, Chicago, Ill. parengia antrą puikų balių, kurs atsisbu subatomis vakare, 23 d. balandžio (April), 1910 m., Freihelt Turner salėje, 3417 So. Halsted St. 7 val. vakare. Įžanga 25c. ypatai. Orkestra po vadovystę A. J. Pelecko. Atėik ir atsisbu vakar draugus, nes visai buite užgandanti — paskolėte ir pasilpiniminate prie geros muzikos. Kvietia Komitetas.

DIDELIS BALIUS!

Parengia Susivienijimas Lietuvių Draugysčių, Chicago, Ill. Balandžio (April) 17-tą d., 1910 m., Freihelt Turner svetainėje, 3417 So. Halsted St. Įžanga 25c. porai. Užkviečiame visus lietuvius ir lietuvaites, senus ir jaunus atsilankyti ant šio musų iškilmingo ballaus, kuris bus pulkiausias po Vėlykų. Bus pulki lietuviška muzyką, po vadovystę A. J. Pelecko, daug atsiminimų. Visas pelnas eis statymui lietuviškoms svetainėms. Su gūdione Komitetas.

DIDELIS, PUKIS TEATRAS!

Lietuvių Giesmininkų Draugija Drėstė rengia Teatrą, 844 Mykolo Baidytinėje svetainėje, 1644 Wabash Ave., North Side, Chicago, Ill. 17 d. balandžio (April), nedėlioje, Pradžia 7½ val. vakare. Bus lošta „Velmas Spagatose“ ir „Kamarka Palspus“. Apart to, bus Dainos, Deklamacijos ir Prakalbos. Kvietiame atsilankyti kuokalkingiausiai, nes kas apsilankę, nesigalės praleidę vakarą. Komitetas.

DIDELIS ROŽINIS BALIUS.

Parengtas Leš-Gvardijos Didžio L. K. Vytauto, 1-ma Div. Rateliu ant Bridgeporto, Chicago, Ill. Ant naujos pašalymo Uniformų Kariavio Gvardijos. Atsisbu nedėlioje, 17 d. balandžio (April), 1910 m. Ad. Micekvičiaus svetainėje, 3305 So. Morgan St. Pradžia 5 val. vakare. Tikietas 25c. porai. Užkviečiame visus lietuvius ir lietuvaites be skirtumo, senus ir jaunus ant šio iškilmingo ballaus, koimės atsilaukantis aplinkybių rodo. Teipgi bus visokių gėrymų ir užkandžių, ir prie geros muzykės galėsime linksmai laiką praleisti. Užkviečia visus Komitetas.

DIDELIS BALIUS!

Subatomis vakare, 16 d. balandžio (April), 8 val. Ad. Micekvičiaus salėje, 3310 S. Morgan st., Chicago, Ill. S. L. A. Am. Kuopų Chicago, rengiama šis balius 25 S. L. A. Seimo naudai, kas atsisbu šis vakara. Birželio mėn. Kvietiame minėtus balius viš gerbiateliai ir užtikriname, jog linkas bus linksmai praleistas. Bus geros muzykės, įvairūs šokiai ir bėvos iki vėlyvau laiku. Įžanga vyryma iki 25c., moterims dykal. Pradžia 7½ val. vakare. Bilietai gaunama prie kasos, svetainėje. Komitetas.

PRAKALBOS, BALIUS IR DEKLAMACIJOS.

S. L. A. 74 kp. So. Chicago, parengia puikų balių su gera muzika, 17 d. balandžio (April), Fr. Ariskaus svet., 8756 Houston Ave. Prakalbų pradžia 2:30 po pietų, o ballaus 5:30 val. iki vėlyvau nakčiai. Visi aplinkai teikiame lietuviškus madoalngai ir linksmai praleiste laiką įžanga 25c. ypatai. Komitetas.

TEATRAS IR BALIUS!

S. L. A. 58 kp., Kenosha, Wis., rengia teatrą ir balių, 16 d. balandžio (April), 7:30 vakare. Perstatymas prasidės 8 val. Bus Columbia Hall, 173 Milwaukee Ave. Perstatys du veikalus: vienas mairusis kalboje „Po revoli“, ir antras ryš kalboje „Ne žavų brodu, ne susisla vodu“. Visas lietuvius širdingai kviečia atsilankyti. Komitetas.

DEŠIMTAS METINIS APVAIKŠCIOJIMAS.

Drėstė Sv. Francisus Ser. rengia apvaikščiojimą, kuris bus nedėlioje 24 d. balandžio, šis metų; prasidės amty valanda po pietų. Draugystės, kurios dalyvams tame apvaikščiojime, užprasomos susirinkti ant pirmos val. po pietų į Apveiduso Dievo svetainę, 18 ten elsimie iki Pulausko svetainės, ant Ashland Ave., tarpe 18 ir 17 gatvių. Prakalbos, dainos ir deklamacijos prasidės 4 val. po pietų. Meldžiam lietuviškus ir lietuvius kuokalkingiausiai susirinkti ant tos iškilmės. Vardu drėstės užprko Komitetas.

PRANESIMAS DRAUGYSTAMS.

Drėstė Sv. Marijos Ponas Račauskas Paryž. Moterų, rengia balių, 16 d. balandžio, 7:30 vakare, ant Bridgeporto, Chicago, 22 d. balandžio (October), todėl iš draugystės meldžia kiti draugystės toje dieną nedaryti balių, kad viena kitai neaukenti.

Drėstės Komitetas.

SVIETO LYGINTOJAS (BLINDA)

2 ŽEMALIU RAZBAININKAS. Atsimėjus savais darbais kaip geriausį Chicago Dr-Ja „Birute“ stato ant scenos žemkalnio 4 veiksmų ir vieno paveiklo dramą „Svieto Lygintojas“ (Blinda, žemalčių Razbaininkas). Turinys paimtas iš žmonių pasakų paskutinių baudžiaus laikų. Visas pelnas skiriamas Aušros naudai (susilpinimui moksleivų). Nedėlio, 17 d. balandžio, 1910 m. Sv. Jurgio par. moksl. kampas, 32 St. ir Auburn Ave. Pradžia lygia 7 val. vakare. Po vaidinimų ballaus. Šokiai (lietuviški ir kitų tautų) ir visoki kiti pasilpinimai. Tikietų katna po \$1.00, 75c., 50c. ir 25c. Moksleiviams pusė kainos. Tikietus galima gauti svetainėje dienų vaidinimo, o pirmiau: „Lietuvos“ red. 3252 So. Halsted St., „Kataliko“ red. 3244 So. Morgan St., Miko J. Tananevičiaus ofise 670 W. 18th St. ir pas šaunius „Birutes“ ir Aušros Dr-Ja.

Atsilankykite o ne apsisiviešite, patinsite gyvenimą mūsų pratevių jų vergus, budus kokiame jie mane tuos vergus pralatinai ir smagiai, linksmai, naudingai perleisti laiką, o centais užmokėtai už tikėjusius susilpinimui moksleiviams.

Svieto Lygintojas 'Blinda'

(Žemalčių Razbaininkas)

Atsimėjus savais darbais kaip geriausį Chicago Dr-Ja Birutė stato ant scenos žemkalnio 4 veiksmų ir vieno paveiklo dramą „Svieto Lygintojas“ (Blinda - žemalčių Razbaininkas). Turinys paimtas iš žmonių pasakų paskutinių baudžiaus laikų. Visas pelnas skiriamas Aušros naudai (susilpinimui moksleivų).

Nedėlio, 17 Balandžio, 1910m. SV. JURGIO PAR. MOK. SALEJ, Kampas 32 Place ir Auburn Avenue.

Pradžia lygia 7 valandą vakare. Po vaidinimų Balius, Šokiai, lietuviški ir kitų tautų.

Tikietai po \$1.00, 75c., 50c. ir 25c. Moksleiviams pusė prekės.

Atsilankykite, o neapsiviešite, pažinsite gyvenimą mūsų pratevių, jų vergus, budus, kokiame jie mane tuos vergus pralatinai ir smagiai, naudingai perleisti laiką, o centais užmokėtai už tikėjusius susilpinimui moksleiviams.

Tikietus galima gauti svetainėje dienų vaidinimo; o pirmiau: „Lietuvos“ red. 3252 So. Halsted St., „Kataliko“ red. 3244 So. Morgan St. ir Miko J. Tananevičiaus ofise, 670 West 18th St. ir pas šaunius „Birutes“ ir „Aušros“ Draugijų.

mal, naudingai perleisti laiką, o centais užmokėtai už tikėjusius susilpinimui moksleiviams.

NAUJŲ LIETUVIŠKŲ DRAUGIJŲ ATYDAI.

Kiekviena naujai susitvėrusi draugija turi daug darbo su savais ypatumais. Draugijų komitetai yra kviečiami, kad atsilauktų į „Lietuvos“ Redystę, o mes pareikalaujantiems pasiūlyme Konstitucijų „samplius“ palengvinimui sutvarkymo įstatų. Už tai suvis nieko neskaitysime jums. Adresuokite: 3252 So. Halsted St., Chicago, Ill.

Pajieškojimai.

Pajieškau Onos Alekšerūnienės, po tėvais Borbulic, 40 metų amžiaus, 5½ metų augščio, gėtonais plaukais; pirmuys gyvena Pimonte, Va. Kaip persikyrėme, jau 15 metų. Malonė čia apie ją žinoti. Kės apie ją man praneš, gaus atlyginimą. Mr. William Alekszerimas 1330 So. Victor St., Waukegan, Ill.

Pajieškau broį Joną Dergintį; 5 metai kaip Ameriko; pirmuys gyvena Waukegan, Ill.; girdėjau, kad išvažiavę į San Francisco; paima iš kaimo Lapolių; parapijos Janopolio, pav. Telisų, gub. Kauno. Jis pats ar kas kitas malonės duoti žiną adresu: Antanas Dergintis 824 Bank St., Waterbury, Conn.

Pajieškau dviejų brolių Frano Viktoravicius ir Jono Griso po patėviui, įsivažiavę Kostantine-Gedimne, Jucij sodos, Lukės par.; 16 metų Ameriko; nesimačiau su jais 10 metų; jie gyvena apie Hartford, Conn. Jie pats ar kas kitas malonės duoti žiną adresu: S. J. Victoravici 619 Box 19, Newburg, N. Y.

Jul. Vilončikas pajieškau savo draugų: Petro Malinausko, Triškių kuop., Linkavos par. Panevėžio pav. Kauno gub. ir Mikolo Jonaičio, Papiškių kaimo, Linkavos par., šiaulių pav. Kauno gub. Jiedu pats ar kas kitas malonės duoti žiną adresu: Jul. Vilončikas 1217 W. Jefferson St., Springfield, Ill.

Pajieškau Antano Buntio. Jis pats as kas kitas malonės duoti žiną adresu: Antanas Bagdonas Red Lodge, Mont.

Pajieškau savo drango Jono Mikolko, Kauno gub., Telisų pav., Zarėnų parap. Trys metai Ameriko. Gyveno Chicago. Jis pats ar kas kitas malonės duoti žiną adresu: Ignas Druobas 15710 Halsted St., Harvey, Ill.

Pajieškau Raulo Kapočiaus; du metai atgal gyveno Spring Valley, Ill., o dabar nežinau kur. Jis pasidavęs kuta pravarde, bet galima suprast ant kalbos, nes mikičia. Kas apie jį man praneš gaus atlyginimą, arba jis pats, jeigu gyvas, lai maloni atsilauktų antrašt: Miss Mary Skrilackutė 57 N. 1st St., Brooklyn, N. J.

Pajieškau savo dėdės Tamošiaus Muckaus. Paima iš Kauno gub. Raseinių pav., Krazijų par. Trakelių sod. Apie 12 m. Ameriko. Labai noriu žinot, kur jis yra. Jis pats ar kas kitas malonės duoti žiną adresu: Kazimieras Muckas 100 Roosevelt Ave., Beloit, Wis.

Reikalingi 15 Geri Kriauciai

moteriškų drabužių siuvimo. Tai buti gerai susipažinę su savo darbu. Teipgi reikalingas geras prosiuotojas moteriškų drabužių. Užmokėstas geras. Darbas ant visada. Norint geros vietos atsilaikite sekanti adresu:

Mr. Louis Kasper

3129-31 Wentworth Avenue
Phone Yards 2263. Chicago, Ill.

Drukoriu Naudai.

Iš priežasties, kad "Lietuvos" spausdėvė randasi statymui raiščių, šios, pasidėdama daug visokių lygus statymo ir Jobinai raiščių, vienos abėlės po 20c. už svaz. Raiščių didumas nuo 6 punkty iki 72. Drauge su raiščių pasidėdama kastos po 25c, ir stovai po \$1.50.

Mokykla Šokių.

Prof. Julius S. užtikrina, kad išmokys šokti kiekvieną jauną ar seną. Išmokina valdę 6 rūšių ir taip kad gali drąsiai eiti šokti publikoje. Taipgi išmokys ir kitus šokių su 6 vakarais; vakare nuo 8 valandų iki 11. Kas moka vaikščioti, tas gali išmokti ir šokti. Kas nori mokyti tegul ateina į svetainę, 1900 Union street, kampos 1905, artį Halsted street. Mokymai kas utarinkamas, serodis ir pėnyčios vakarais. Prof. Julius S. praneša visiems, kurie nori išmokti tuos šokių, kad atėję ant sekanti adresu: 2121 South Halsted street. Ofisas ant 34ty lubų. Aidaras nuo 5 iki 8 val. vakara.

Labai Pigus Lotai!

Dar ir šiandien labai gera proga pirkti gerą ir pigų lotą tame naujame mieste Gary, Ind. Mes turime labai gerų ir pigių lotų ant leangv šimkėdžių — \$10.00 iš augšto ir po \$5.00 ant mėnesio. Kelionės kaitas mes sugrąžiname. Platinėmės kitoms kreipkites ypatingai arba laisku pas generalistik agentus:

M. A. LIBER & CO.

15 Ave. 2 Main St. Jolieton, GARY, IND.

Dovana tai ne juokas.

4000 lietuviškų laikų, su puikiais pasiskaitymais. Kiekvieną savaitę vis atpaudina naujus. Kiekvienam prisidėjus pusę fusdo, kas prisijus 5c, stampoms persutimtu iš šių apmokėjimų. Kiekvienas parakdamas gerai savo adresu, atsiretuo: V. Y. Strigas

3207 E. Salmon St. Philadelphia, Pa.

DEDE EIBUTONIETI! Atsiimk "Lietuvos" Redakcijoje Marcellaio laisfelį.

Dykai.

Kiekvienas žmogus, jeigu gauna kokią daktą dykai, vadiną tą dovana, ir yra dekingas. Iš visų dykų gyvenime žmogaus namas yra reikalingiausias. Mes turime daug naujų kurie pasiliekia visai dykai po keilių metų. Tokį namą atėjęs dideli pinigai ant įmokėtų pinigų, ir per kelis metus tas pelnas sugrąžina pirklėjui įmokėtus pinigus su procentu. Namai tada pasilieka amšui na pi-keio savasčia ir pinigai sugrąžina jam į kšenių. Tas išrodo ne galimas daktas, o visokių teip tikrai yra. Kas ateis į mūsų ofisą tas persitiksina kad mes sakome teisybę.

Pirkti namus dabar yra geriausias laikas, nes pavasaryje kiekvienas gali gražiai padabinti savo kiemus žolėmis ir gyventi tikrai gražiai. Kiekvienas, kas turi nemazai — kaip \$300 iki \$3000 suėdę pinigų, gali pas mus nusipirkti namą. Mes turime ir pigius ir brangius, mažus ir didelius, paprastus ir naujausios mados pilkiausius namus. Jeigu reikalausite randos, tai vispirmin ateiškite pas mus.

anturėti mūsų namus ant pardavimų, o persitiksinate, kad jums geras užimokės nelaukiant ligiau nusipirkti sau namelį arba didelį namą. Mes turime pardavimus tokius namus, kad jums visaiškai patiks, ir stebėsite, kaip mes galime paduoti už telp pigias kainas.

Sitį savivalę mes nepaoduame kaip jokių namų, nes turime per daug kokių visuomeniškų, bet tikrai tiek pasakyti galime, kad parduosime jums gerą namą už \$1000 iki \$6000.

Teip pat turime labai pigių lotų gerosios vietose telp būntai kaip ir pastatymui gyvenimo namų. Todėl kas nori turėti lotą už \$600 iki \$1500, tas jį ras pas mus. Pas mus gali pirkti, bėdina ir bagotas, ar turi daug ar mažai pinigų. Mes duodame pagelbą kiekvienam geram žmogui. Laikas pirkti namus yra dabar. Atleiskite tuojau, o mes jums duosime visus reikalingus pasiskaitimus dykai.

A. Olszewski

3252 S. Halsted St.

Kur gauti "Lietuvą."

Galima gauti kiekvieną savaitę "Lietuvą" už 5c. pas šiuos agentus:

Brooklyn, N. Y.

B. Fromes, 73 Grand Street.

Ant. Jankauskas, 27 Hudson Ave.

T. Jermals, 215 Berry Street.

J. Milewicz, 124 Grand St.

S. Simanavičius, 258 Wythe Ave.

BALTIMORE, MD.

John Louis, 657 W. Baltimore St.

BROCKTON, MASS.

J. Pocius, 175 Ames St.

Chicago, Ill.

P. M. Kaitis, 1844 W. North Ave.

M. J. Tananavicz, 670 W. 18th St.

ELIZABETH, N. J.

D. Boekas, 211 First St.

JERSEY CITY, N. J.

Ant. Reklaitis, 234 Wayne St.

Lawrence, Mass.

A. Ramanauskas, 101 Oak Street.

Montello, Mass.

R. P. Miskinis, 35 Arthur St.

New Haven, Conn.

J. J. Vaitkevicius, 227 Chapel St.

Philadelphia, Pa.

M. A. Ignatius, 1028 So. 2nd Street.

Portland, Oreg.

John Brownman, Brownman News Co.

Seattle, Wash.

Foreign and Domestic Periodical & Newspaper Agency.

Worcester, Mass.

M. Paltanavicius, 15 Milbury Street.

J. J. Kalakauskas, 55% Green St.

"Lietuvos" Agentai

Pas šiuos agentus galima užsisakyti "Lietuvą" metama ar pusmetį ir užimokėti.

Jonas Janušas keliančias Agentas po Illinois valstiją.

Brooklyn, N. Y.

J. Ambrozėjus, 120 Grand St.

A. Leoniauskas, 298 South 1st St.

Jos Matulis, 262 Metropolitan Av.

Baltimore, Md.

Petras Glaveckas, 635 W. Lombard St.

L. Gailis, 1834 N. Castle Street.

Vincas Salvis, 603 So. Pacs St.

Chicago, Ill.

J. I. Bagdžiūnas, 2334 S. Oakley Ave.

And. Jurevicius, 3327 Auburn Av.

Vine. Linka, 1843 String St.

Jon. Masalskis, 663 W. 18th St.

Stan. Petrulis, 3312 S. Leavitt St.

Geo. Pupauskas, 1112 S. Leavitt St.

K. Staponis, 3143 S. Halsted St.

Jonas Visockis, 8139 Vincennes Rd.

Cleveland, Ohio.

Pov. Sukis, 6524 Forman Ave. S. B.

CAMBRIDGE, MASS.

Pot. Bartkevičius, 877 Cambridge St.

C. Kavolius, 42 Washington St.

HAMMOND, IND.

Zem. Juclavičius, 235 — 155th St.

HARTFORD, CONN.

Kar. Lasevicius, 40 Mulberry St.

Herrin, Illinois.

J. T. Adomaitis, Box 708.

HAZLETON, PA.

Ant. Shukis, 103 N. Wyoming St.

INDIANA HARBOR, IND.

B. Yasiulla, 3604 Deador St.

Kenosha, Wis.

M. Petruskas, 72 N. Chicago St.

MINERSVILLE, PA.

J. Ramanauskas, Box 538.

New Britain, Conn.

M. J. Ceponis, 21 Pleasant Street.

Newark, N. J.

V. Ambrosevicius, 178 Ferry Street.

Pittsburg, Pa.

Jonas A. Ignatius, 46 So. 22nd Street.

J. G. Miliackas, 1811 Wharton St.

NORWOOD, MASS.

B. A. Tumavicius, 28 Austin St.

Pateron N. J.

A. Vazakevicius, 70 Lafayette St.

Pittston, Pa.

J. Kazakevicius, 103 No. Main St.

Plymouth, Pa.

S. Potellunas, 345 E. River St.

ROCKFORD, ILL.

Adomas Kazakevicius, 310 E. State St.

SO. CHICAGO, ILL.

Pet. Ostravskis, 8701 Commercial Av.

So. Boston, Mass.

N. Gendrolis, 224 Athens Street.

J. G. Geguzis, 28 W. Broadway.

Springfield, Ill.

G. Tachilauskas, 1212 W. Jefferson St.

Scranton, Pa.

Geo. Baltrunas, 2018 Luzerne St.

Jos. Petrikas, 1514 Ross Ave.

Shenandoah, Pa.

T. Kryzhanuskas, 35 E. Centre St.

Union City, Conn.

D. F. Elmatis, 65 Brennan St.

Waterbury, Conn.

J. Zemauskas, 39 W. Porter St.

Jos. Jemaitis, 824 Bank St.

Worcester, Mass.

Ant. Bernotas, 45 Ward St.

Naujausios Knygos

gaminamos "Lietuvos" Redakcijoje.

APIE BALTRIVIRTUOKIŲ Valdeleis iš gyvenimo Baltrivų girtoklio. Rygoje, 1909. Pust. 32. 10c.

ARCHAILOGIKAI. TRINISIMAI. Gaidės apylinkėje. Kun. Juozas Šio- go. Su 21 paveikslėliu. (Iš "Lietuvių Tautos"). Vilniaus, 1909. Pust. 23. 40c.

ANTANO BARANAUSKIO. (A. A. kunigo vyskupo) laiškeliai profesorius Joną Baudouin'ą de Courtenay. (Iš "Lietuvių Tautos"). Vilniaus, 1909 m. Pust. 23. 40c.

BURTAI. Zigmanto Przybylskio vienaveiksmė komedija. Įvertė ir išleido Lindsa Gira. Vilniaus, 1909. Pust. 16. 10c.

DAJOVA. JOS PRIZRĖSTIS IR KOVA SU JA. Dr. K. Jokinto. (Marijapolės paskaita). Vilniaus, 1909. Pust. 33. 10c.

GILSĖ. Dzukų legenda ir BOBUTIS VARGAI. Parašė Vincas Krėvė. Vilniaus, 1909. Pust. 42. 10c.

GIMDYMO SLEPINIAI. Parašė Vincas. Labai naudingas ir verta perskaityti kiekvienam šita knygelė. Tiltėje, 1909 m. Pust. 96. Kaina 45c.

IS SEINŲ VYSKUPYSTĖS HISTORIJS. Parengė spaudon J. Basanavičius ir K. Grinius. (Iš "Lietuvių Tautos"). Vilniaus, 1909. Pust. 41c.

Kaina 45c.

KLATA. Apykai parasyta

Lai- lynų Pelešos. Kas-? raštininkas

veidrodėlis sk. 10c. tas zino jį vertę

ir nesigalios šis knygelę perskaityti.

Ji parasyta iš lietuvių gyvenimo. Vilniaus, 1910. Pust. 320. 10c.

"LIETUVIŲ TAUTA". I. Moko- lausko raštai. Knyga I. dalis 3. Vilniaus, 1909. Pust. 125. 35c.

MUSŲ GERASTIS. Dviejų veiksmių komedija. Parašė Jemaitis. Vilniaus, 1909. Pust. 28. 10c.

NUO AUDROS. PASISLĖPUS. Pa- rašė Jemaitis. Vilniaus, 1909. Pust. 16. Kaina 50c.

RASYBOS LAVINIMOSI DARBAI. Pradėdamas mokytis. Sutel- sė mokytojas S. Vaznelis su pagal- ba J. J. Šiaulio. 1909. Pust. 112. Kaina 20c.

Nauji Muzikališki Veiklai.

Lietuviška muzika. CESLOVO SOS- NAUSKIO.

V. Sgailva. UŽMIŪO ŽEMĖ. Su- statyta vienam balsui, fortepianui pri- tarintai. Žodžiai Marjona. Peterbur- ge, 1909 m. 50c.

VI. Sgailva. Ta pati daina UŽMIŪO ŽEMĖ. Mielėms balsams a. capella. Peterburge, 1909 m. 50c.

VII. Sgailva. SKUBINK PRIE KRYŽIAUS. Vienam balsui, forte- pianui arba vargonams ir smuikui pritarintai. Žodžiai kun. M. Gustailis. Peterburge, 1909 m. 50c.

VIII. Sgailva. SIUNTS MANE MO- TINELE. Liaudies daina, keturiems mišriems balsams. Peterburge, 1909. Kaina 50c.

IX. Sgailva. KARVELELI. Liau- dės daina, keturiems mišriems bal- sams. Peterburge, 1909 m. 40c.

X. Sgailva. TU MANO MOTINELE. Liaudies daina. Duetas soprano ir altui, arba dvibalsiniam moteriškam chorui. Peterburge, 1909 m. 10c.

XI. Sgailva. LEKK SAKALELI. Liaudies daina, keturiems mišriems balsams. Peterburge, 1909 m. 50c.

GIMSMO I PANELE SVENCIAU- SIŲ. Vienam balsui (Bartoniui arba Mezosoprano) su vargonais. Mu- zika Juozas Naujalis. Op. 11. Kau- nas. Kaina 45c.

Vaikams gražios su parzuotais

piešinėliais-paveiksiais

Knygelės.

I. Gražūs paveikslėliai, bet dar

grazesni aprašymėliai. Vilniaus, 1910.

Kaina 10c.

II. Kas atstatė klanų namuose.

Vilniaus, 1910. 10c.

III. Kiek laikyti įvairių — tiek

elinių žmonių? Vilniaus, 1910 m.

Kaina 10c.

IV. Nesigalėjai, vaikeli, perskaityti

aita knygelę? Vilniaus, 1910. 10c.

V. Sveiki gyvi! Vilniaus, 1910 m.

Kaina 10c.

VI. Dėdės Tomo Trobelė. Vilniaus,

1910 m. 15c.

VII. Kiek čia įvairių avarių ir na-

minčių gyvulių? Vilniaus, 1910 m.

Kaina 15c.

VIII. Pelenė. Vilniaus, 1910 m.

Kaina 15c.

IX. Robinsonas. Vilniaus, 1910 m.

Kaina 15c.

X. Raudonjį kepuraitę. Vilniaus,

1910 m. Kaina 15c.

XI. Gul' šiandien jau ant šieno.

Vilniaus, 1910 m. Kaina 20c.

Inant kartą visų 11 vaikų knyge-

lį, nuleidžiama 25% arba visos už

Knygų Katalogas

No. 4. Ailuma ir kitos pasakos Guy

de Maupassant'o, vertė J. Laukis.

Tolpa, šios pasakos: 1. Ailuma, 2. No-

tkiri brangėli, akmenys, 3. Baimė,

4. Da maži karveliai, 5. Dienynas pa-

dukėlis, 6. Mėnėsejoje, 7. Valduja,

8. Užlaulioj padangė, 9. Atsikirti-

mas, 10. Vėnėvė, 11. Tėvas ir sūnus

ir 12. Rūsė. Guy de Maupassant'as

vienas iš geriausių raštininkų pasa-

ke šiuolaikio gyvenimo. Chicago, Ill. 1908,

pust. 125. 35c

No. 27. Gyvenimo mokykla. Parašė

Orison Stett-Marden. "Lietuviškos kal-

bos išvėrstė K. Žegota. Užrašai pagar-

biųsiu žmonių. Labai naudinga kny-

ga. Didelio formato. Chicago, Ill.

pust. 235. \$1.25

Apdaryta \$1.50

No. 35. Gyvenimo vaizdėliai, suside-

danti iš dešimties sekantių gražių pa-

vaizdžių: Atsilveikimas, Vagis, Kas

kalta, Gaidys vaikui, Papardis

